

БУЫНҒА БӘЛІП ОҚЫ 100 МӘТІН

**Жылдам оқу, Әдемі жазу, Буынға бөліп оқу,
Логикалық есеп, Нейрожаттығу, Оңай есепте
материалдарын алу үшін инстаграмға өтіңіз**

👉 [instagram.com/zymyran.education](https://www.instagram.com/zymyran.education) 👈

Zymyran Education

Авторлық құқықпен қорғалған
материалдарды таратуға немесе сатуға
рұқсат берілмейді

2 әріпті буындар

БА

ВА

ГА

ҒА

ДА

ЖА

ЗА

КА

ҚА

ЛА

МА

НА

ПА

РА

СА

ТА

ФА

ХА

ЦА

ЧА

ША

ЩА

ДӘ

ЖӘ

ЗӘ

КӘ

ЛӘ

МӘ

2 әріпті буындар

НӘ

ПӘ

РӘ

СӘ

ТӘ

ФӘ

ШӘ

БЕ

ВЕ

ГЕ

ДЕ

ЖЕ

ЗЕ

ЛЕ

МЕ

НЕ

ПЕ

РЕ

СЕ

ТЕ

ФЕ

ХЕ

ЦЕ

ЧЕ

ШЕ

ЩЕ

БИ

ВИ

2 әріпті буындар

ГИ

ҒИ

ДИ

ЖИ

ЗИ

КИ

ҚИ

ЛИ

МИ

НИ

ПИ

РИ

СИ

ТИ

ФИ

ХИ

ЦИ

ЧИ

ШИ

ЩИ

БО

ВО

ГО

ҒО

ДО

ЖО

ЗО

КО

2 әріпті буындар

қо

ло

мо

но

по

ро

со

то

фо

хо

цо

чо

шо

що

бе

ге

де

же

зе

ке

ле

ме

не

пе

ре

се

те

ше

2 әріпті буындар

Бу

Ву

Гу

Ду

Жу

Зу

Ку

Қу

Лу

Му

Ну

Пу

Ру

Су

Ту

Фу

Ху

Цу

Чу

Шу

Бұ

Дұ

Жұ

Зұ

Құ

Лұ

Мұ

Нұ

2 әріпті буындар

РҰ

СҰ

ТҰ

ШҰ

БҮ

ГҮ

ДҮ

ЖҮ

КҮ

МҮ

НҮ

РҮ

СҮ

ТҮ

ШҮ

БЫ

ВЫ

ҒЫ

ДЫ

ЖЫ

ЗЫ

ҚЫ

ЛЫ

МЫ

НЫ

ПЫ

РЫ

СЫ

2 әріпті буындар

АБ

АВ

АГ

АҒ

АД

АЖ

АЗ

АҚ

АЛ

АН

АП

АР

АС

АТ

АФ

АХ

АЦ

АШ

АЩ

ӘБ

ӘГ

ӘД

ӘЖ

ӘЗ

ӘК

ӘЛ

ӘН

ӘП

2 әріпті буындар

ӘР

ӘС

ӘТ

ЕЖ

ЕЗ

ЕЛ

ЕМ

ЕН

ЕР

ЕС

ЕТ

ЕФ

ИБ

ИГ

ИД

ИЗ

ИЛ

ИМ

ИН

ИР

ИС

ИТ

ИШ

ОБ

ОВ

ОД

ОЖ

ОЗ

2 әріпті буындар

ОҚ

ОЛ

ОМ

ОН

ОР

ОС

ОТ

ОХ

ОШ

ӨЗ

ӨЖ

ӨМ

ӨН

ӨР

ӨС

ӨТ

ӨШ

ҰБ

ҰЖ

ҰЗ

ҰҚ

ҰЛ

ҰМ

ҰН

ҰР

ҰС

ҰТ

ҰШ

2 әріпті буындар

ҮБ

ҮД

ҮЗ

ҮК

ҮН

ҮР

ҮС

ҮТ

ҮШ

ЫБ

ЫҒ

ЫЖ

ЫЗ

ЫҚ

ЫЛ

ЫС

ЫМ

ЫР

ЫТ

ІБ

ІГ

ІД

ІЛ

ІМ

ІН

ІС

ІТ

ІШ

2 буынды сөздер

А-ҚЫЛ

ЖИ-ЕН

Ә-ДІС

А-ҒАШ

ТУ-ЫС

Ә-ЗІЛ

А-ДАЛ

ЖҮ-ЗУ

КІ-ШІ

ҚҰ-ДА

А-ҒЫС

БУ-ЫН

ТИ-ЫН

КӘ-РІ

БҰ-ҚА

А-СЫҚ

Ы-РЫС

А-ҒЫН

БА-ЖА

ТА-ЯҚ

ЖО-БА

2 буынды сөздер

АЛ-ТЫ

Е-РІН

ҚО-ЯН

СӨ-РЕ

ҚУ-АТ

АҢ-ШЫ

БӨ-ЛУ

ҚО-ЖА

Ә-ДЕП

А-ТАҚ

Ө-НІМ

ҮЛ-ГІ

ҚО-СУ

ҚИ-ЯЛ

Ө-ЛЕҢ

Е-СІМ

АҚ-ҚУ

Ү-ЙІР

Ө-ГІЗ

Ә-ЛЕМ

АЛ-ҒА

2 буынды сөздер

БҰ-ҒЫ

ТЕ-РІ

О-ТЫН

ЕШ-КІ

БА-ҒА

Е-ГІН

ДЕ-НЕ

А-ДАМ

А-НАР

СИ-ЫР

СА-РЫ

КӨ-ЖЕ

ШЕ-ГЕ

Е-ТІК

ДА-ЛА

ЖУ-АС

А-ЗЫҚ

Ә-ЖІМ

ҚО-ЗЫ

ЖЕ-БЕ

АҒ-ЗА

2 буынды сөздер

А-ЖАР

КЕ-СЕ

ӘП-КЕ

Ы-ДЫС

АУ-ЛА

Ә-ДІЛ

Ү-ТІР

Е-СЕП

ҚА-РА

ЖО-ТА

О-ШАҚ

АП-ТА

ДА-РА

МА-ТА

АР-БА

БА-ЛА

ЖУ-АН

КЕ-МЕ

АҚ-ША

БА-ТА

ЖА-ҒА

2 буынды сөздер

ГА-ЗЕТ

ЖА-БЫҚ

ЖА-РЫС

ҒЫ-ЛЫМ

ТЕ-РЕҢ

ТА-ҒАМ

БҰ-ЗАУ

ОТ-ТЫҚ

ЖҰ-МЫС

ЖИ-ДЕК

БЕЛ-ГІ

ҒҰ-МЫР

ГА-ЗОН

ОҚ-ТАУ

ҚО-РАП

ҚА-ЛАМ

КІР-ПІ

КӨР-МЕ

ЖА-САҚ

ЗӘ-КІР

ІЛ-ГІШ

ШҰ-БАТ

ХА-БАР

ҮЗ-ДІК

2 буынды сөздер

СҮЛ-ГІ

ЖО-ЛАҚ

ТО-ҒЫЗ

КЕУ-ДЕ

БЕ-ТОН

ЖА-УАП

АТ-ТАС

ТӘТ-ТІ

ӘЛ-ПЕТ

ЖА-РЫҚ

ТО-ҒАЙ

БА-ТЫЛ

ҚО-РЫҚ

ЖЫЛ-ҚЫ

СА-РАЙ

РӘ-МІЗ

КЕС-ТЕ

ҚО-ҚЫС

СӘ-ЛЕМ

СӘ-БІЗ

ЖЫ-ЛАН

ЖҮЛ-ДЕ

ПАТ-ША

БҰ-ЛАҚ

2 буынды сөздер

ВА-ГОН

ҚО-РЕК

ПА-ЛАУ

МАҚ-ТА

ҒА-ЛАМ

НӨ-СЕР

СҰ-РАҚ

ҒА-ЖАП

АС-ТЫҚ

ЖА-ЛЫН

НӘ-ЗІК

МЫ-САЛ

ҒА-РЫШ

МА-МЫР

КІ-ТАП

ЖЫ-ЛАН

ӨР-НЕК

ҒА-СЫР

АС-КӨК

МЫ-СЫҚ

КҮ-РІШ

КӨР-ПЕ

КҮ-ЗЕТ

ҚА-ҒАЗ

2 буынды сөздер

АЙ-БАТ

КҮЛ-КІ

ҚА-ЗАН

ЖҮ-ЗІМ

БӨШ-КЕ

АЙ-ҒЫР

ҚА-ЙЫҢ

ЕР-ТЕҢ

ДӘМ-ДІ

ЖӘ-ШІК

БӨ-ЛІМ

ТЕ-МІР

ҚА-БАН

ЕР-КІН

ДӘ-ЛІЗ

ЖЫ-РАУ

БО-РЫШ

АР-ҚАН

СА-БЫН

БА-ҚЫТ

ШЫ-БЫН

АЛ-МАЗ

БӨ-ГЕТ

АР-ҚАР

Қыс

Қыс - жыл-дың таң-ға-жа-йып мез-гі-лі, ол ө-зі-мен бір-ге көп-те-ген қу-а-ныш пен си-қыр ә-ке-ле-ді. Қыс кел-ген-де бү-кіл ә-лем өз-ге-ре-ді жә-не ай-на-ла ер-те-гі си-яқ-ты ақ түс-ке бо-я-ла-ды. Қыс-тың ең ә-де-мі же-рі - қар. Қар жұм-сақ көр-пе се-кіл-ді жер-ді жа-уып жа-та-ды. Қыс - бұл шы-ны-мен де таң-ғал-ды-ра а-ла-тын си-қыр-лы мез-гіл.

Күз

Күз - жыл-дың си-қыр-лы уа-қы-ты! А-ғаш-тар-да-ғы бар-лық жа-пы-рақ-тар тү-сін өз-гер-те-ді. Қы-зыл, са-ры жә-не қыз-ғылт са-ры-ға ай-на-ла-ды. Мен ор-ман-да сер-уен-деп, ә-де-мі күз-гі жа-пы-рақ-тар-ды жи-на-ған-ды ұ-на-та-мын. Со-дан ке-йін мен о-лар-дан а-нам жә-не ә-кем ү-шін әр-түр-лі қол-ө-нер бұ-йым-да-рын жа-сай-мын. Кей-де жаң-быр жау-ған кез-де мен сырт-қа жү-гі-ріп, ке-ме-нің кіш-кен-тай ка-пи-та-ны си-яқ-ты шал-шық-тар-ға се-кі-ре-мін. Күз ө-те ә-де-мі жә-не таң-ға-жа-йып о-қи-ға-лар-ға то-лы!

Көктем

Көк-тем - жыл-дың ең ә-де-мі уа-қы-ты! Көк-тем кел-ген-де та-би-ғат қыс-қы ұй-қы-дан о-я-на-ды. А-ғаш-тар гүл-дей бас-тай-ды, ал да-ла жа-сыл-ға бо-я-ла-ды. Мен көк-тем-ді жы-лы ки-ім-сіз сырт-та ой-нау-ға бо-ла-тын-ды-ғы ү-шін жә-не күн-нің ал-ғаш-қы сәу-ле-ле-рі ү-шін жақ-сы кө-ре-мін. Бұл уа-қыт-та гүл-дер-ді жи-нап, ұя-лар-да ұл-піл-дек ба-ла-пан-дар-дың пай-да бо-лу-ын кө-ру қы-зық-ты. Көк-тем әр-кім-ге қу-а-ныш пен жа-ңа ө-мір ә-ке-ле-ді. Мен о-ны жыл са-йын а-сы-ға кү-те-мін!

Жаз

Жаз – жыл-дың ең ке-ре-мет уа-қы-ты! Жаз кел-ген-де бә-рі жар-қын жә-не шу-ақ-ты бо-ла-ды. Біз жа-ға-жай-ға ба-рып, те-ңіз-ге шо-мы-лып, күн сәу-ле-сі-не қыз-ды-ры-на а-ла-мыз. Жаз-да бал-мұз-дақ пен қар-быз-ды жеу-ге бо-ла-ды, о-лар ө-те дәм-ді жә-не сер-гі-те-ді. Біз сон-дай-ақ бар-лық сү-йік-ті о-йын-да-ры-мыз-ды сырт-та ой-най а-ла-мыз жә-не дос-та-ры-мыз-бен сер-уен-дей а-ла-мыз. Жаз - бұл кө-ңіл-ді жә-не шы-тыр-ман о-қи-ға-лы уа-қыт, мен о-ны әр-қа-шан а-сы-ға кү-те-мін!

Отбасы

От-ба-сы – ме-нің ө-мі-рім-де-гі ең ма-ңыз-ды жә-не қым-бат дү-ни-е! Ме-нің а-нам, ә-кем, а-ғам бар. Біз бір-ге уа-қыт өт-кі-зе-міз, о-йын ой-най-мыз, кі-тап о-қи-мыз жә-не жа-ңа нәр-се-ні үй-ре-не-міз. Кө-ңіл-кү-йім на-шар бол-са не-ме-се ө-зім-ді жал-ғыз се-зін-сем, мен әр-қа-шан от-ба-сы-ма жү-гі-не а-ла-мын жә-не о-лар ме-ні әр-қа-шан қол-дай-ды. От-ба-сы - бұл ме-нің сү-йік-ті жә-не ең қым-бат ор-там жә-не мен о-лар-ға ө-те ри-за-мын.

Спорт

Спорт қы-зық-ты жә-не пай-да-лы! Мен дос-та-рым-мен фут-бол ой-на-ған-ды жақ-сы кө-ре-мін. Біз ко-ман-да құ-ра-мыз, а-лаң-да жү-гі-ре-міз жә-не доп-ты қар-сы-лас-та-ры-мыз-дың қақ-па-сы-на со-ғу-ға ты-ры-са-мыз. Бұл ө-те қы-зық-ты! Біз спорт-пен ай-на-лыс-қан-да де-не-міз-ді жат-тық-ты-ра-мыз, күш-ті-рек жә-не сау бо-ла-мыз. Сон-дай-ақ, біз бә-се-ке-ге тү-су-ді, ко-ман-да-да жұ-мыс іс-теу-ді жә-не о-йын қа-ла-ған-дай бол-ма-са да, бе-ріл-меу-ді үй-ре-не-міз. Спорт - бұл фи-зи-ка-лық бел-сен-ді-лік қа-на е-мес, со-ны-мен қа-тар жа-ғым-ды э-мо-ци-я-лар мен кө-ңіл-ді сәт-тер те-ңі-зі!

Достық

Дос-тық – ме-нің ө-мі-рім-де-гі ең ма-ңыз-ды нәр-се. Мен ү-шін дос ма-ған қа-жет кез-де қол-дау көр-се-те-тін не-ме-се жай ға-на кө-ңіл-ді сәт-тер-мен бө-лі-се-тін а-дам . Біз бір-ге ой-най-мыз, үй-ре-не-міз жә-не кеш-тер-ді күл-кі-лі о-қи-ға-лар-мен өт-кі-зе-міз. Дос-тар әр-қа-шан бір-бі-рі-не кө-мек-те-су-ге да-йын бо-ла-ды. Мен ө-зім-ді ба-қыт-ты се-зі-не-мін, өйт-ке-ні ме-нің ке-ре-мет дос-та-рым бар жә-не о-лар-дың а-ра-сын-да-ғы әр-бір сәт-ті ба-ға-лай-мын.

Мектеп

Ме-нің мек-те-бім - бұл күн-нің көп бө-лі-гін өт-кі-зе-тін жә-не көп-те-ген жа-ңа нәр-се-лер-ді үй-ре-не-тін о-рын. Мұн-да ме-нің бір-ге о-қи-тын, ой-най-тын дос-та-рым бар. Ме-нің мұ-ға-лім-де-рім ма-ған ай-на-лам-да-ғы ә-лем-ді та-ну-ға кө-мек-те-се-ді, о-лар бі-лім-мен бө-лі-се-ді жә-не жа-ңа пән-дер-ді үй-ре-ну-ге ша-быт-тан-ды-ра-ды. Мен мек-теп-те ко-ман-да-да жұ-мыс іс-теу-ді, тап-сыр-ма-лар-ды ше-шү-ді жә-не жа-уап-кер-ші-лік-ті арт-ты-ру-ды үй-ре-не-мін. Мек-теп - бұл ба-ла-лар а-қыл-ды жә-не тәр-би-е-лі а-дам бо-лып ө-се-тін жер.

Табиғат

Та-би-ғат - ол біз-дің а-на-мыз! Мен сырт-қа шық-қан-да ә-де-мі а-ғаш-тар-ды, гүл-дер-ді жә-не жа-сыл шал-ғын-дар-ды кө-ре-мін. Құс-тар кө-ңіл-ді ән-дер ай-та-ды, ал кө-бе-лек-тер а-уа-да қа-лық-тай-ды. Мен са-я-бақ-та сер-уен-де-ген-ді, ти-ін-дер-ді көр-ген-ді жә-не әр-түр-лі ө-сім-дік-тер-дің ат-та-рын жат-та-ған-ды ұ-на-та-мын. Та-би-ғат ма-ған қор-ша-ған ә-лем-ге қам-қор-лық жа-сау-ды жә-не о-ның сұ-лу-лы-ғын ба-ға-лау-ды үй-рет-ті. Ме-нің о-йым-ша, та-би-ғат біз-дің ор-тақ ү-йі-міз жә-не біз о-ны бо-ла-шақ ұр-пақ ү-шін сақ-та-уы-мыз ке-рек.

Менің үйім

Ме-нің ү-йім - ең жай-лы жә-не ты-ныш жер! Ме-нің бөл-мем-де әр түн-де ұ-йық-тай-тын тө-се-гім, су-рет са-ла-тын жә-не о-қи-тын үс-те-лім бар. Қо-нақ бөл-ме-де біз-де үл-кен ди-ван бар, он-да біз от-ба-сы-мыз-бен жи-на-лып, фильм-дер кө-ре-міз. Ме-нің а-нам біз-дің ас үй-де-гі ең дәм-ді та-ғам-дар-ды да-йын-дай-ды. Кеш-ке бү-кіл от-ба-сы жи-нал-ған кез-де ме-нің ү-йім жы-лу-лық- пен күл-кі-ге то-ла-ды. Мен өз ү-йім-ді ө-те жақ-сы кө-ре-мін ө-зім-ді қа-уіп-сіз жә-не ба-қыт-ты се-зі-не-тін ке-ре-мет же-рім бар е-ке-ні-не қу-а-на-мын.

Күн

Күн-діз-гі уа-қыт - бұл ө-те қы-зық-ты уа-қыт! Күн бас-тал-ған кез-де мен ө-зім-ді сер-гек се-зі-ніп, жа-ңа шы-тыр-ман о-қи-ға-лар-ға да-йын бо-лып о-я-на-мын. Түс-тен ке-йін мен мек-теп-ке ба-ра-мын, жа-ңа нәр-се-лер-ді үй-ре-не-мін жә-не дос-та-рым-мен а-ра-ла-са-мын. Кеш-ке, мек-теп-тен ке-йін ө-зі-ме қы-зық-ты іс-тер-мен ай-на-лы-са-мын, сырт-та ой-най-мын не-ме-се кі-тап о-қи-мын. Күн - бұл көп-те-ген қы-зық-ты о-қи-ға-лар бо-ла-тын уа-қыт!

Қала

Ме-нің қа-лам - бұл мен ту-ып өс-кен жер. Он-да көп-те-ген би-ік ғи-ма-рат-тар, ә-де-мі са-я-бақ-тар жә-не о-йын-сау-ық ү-шін қы-зық-ты о-рын-дар бар. Мен о-ның кө-ше-ле-рі-мен сер-уен-деп, қар-ба-лас ө-мір-ді көр-ген-ді ұ-на-та-мын. Қа-ла-да сіз-ге қа-жет нәр-се-нің бә-рін са-тып алу-ға бо-ла-тын көп-те-ген дү-кен-дер жә-не дәм-ді та-ғам-дар-дан дәм та-ту-ға бо-ла-тын көп-те-ген ка-фе-лер бар. Қа-ла - бұл әр-қа-шан қы-зық-ты жә-не жа-ңа дү-ни-е-лер бар о-рын, мен о-сын-да тұр-ға-ным-ды мақ-тан тұ-та-мын.

Гүлдер

Гүл-дер - та-би-ғат-тың ең түр-лі-түс-ті жә-не сүй-кім-ді жа-ра-ты-лыс-та-ры! Көк-тем-де о-лар гүл-дей бас-та-ған-да, бү-кіл ә-лем жар-қын жә-не қу-а-ныш-ты бо-ла-ды. Мен са-я-бақ-та сер-уен-деп, түр-лі-түс-ті гүл-дер-ді көр-ген-ді ұна-та-мын. Әр гүл-дің ө-зін-дік е-рек-ше сұ-лу-лы-ғы мен хош иі-сі бар. А-нам е-кеу-міз кей-де бақ-ша-мыз-ға гүл о-тыр-ғы-за-мыз жә-не бұл қа-шан-да қы-зық-ты жә-не кө-ңіл-ді. Гүл-дер ә-лем-ді жар-қын жә-не ә-де-мі е-те-ді, мен о-лар-ды ай-на-лам-да көр-ген-де әр-қа-шан қу-а-на-мын.

Мереке

Ме-ре-ке - ай-на-ла-ңыз-да-ғы бар-лық нәр-се си-қыр мен қу-а-ныш-қа то-лы уа-қыт! Біз ме-ре-ке-ге үл-кен шы-дам-сыз-дық-пен да-йын-да-ла-мыз. Ме-ре-ке күн-де-рі біз үй-ді бе-зен-ді-ре-міз, дәм-ді та-ғам-дар да-йын-дай-мыз жә-не қо-нақ-тар-ды ша-қы-ра-мыз. Ме-ре-ке-де біз о-йын ой-най-мыз, сый-лық-тар бе-ре-міз жә-не би би-лей-міз. Ме-ре-ке-нің ең жақ-сы жа-ғы - от-ба-сы-мен жә-не дос-та-рым-мен уа-қыт өт-кі-зу, қу-а-ныш-пен бө-лі-су жә-не ес-те-лік-тер жа-сау мүм-кін-ді-гі. Ме-ре-ке-лер біз-дің ө-мі-рі-міз-ді жар-қын жә-не ба-қыт-ты е-те-ді!

Арман

Ар-ман - бұл өте е-рек-ше нәр-се! Біз-дің әр-қай-сы-мыз бір нәр-се жа-йын-да ар-ман-дай-мыз. Ме-нің ар-ма-ным - та-ны-мал су-рет-ші бо-лу. Мен күн са-йын су-рет са-лып, жа-ңа а-мал-дар-ды үй-ре-не-мін. Ме-нің бөл-мем мен жа-са-ған су-рет-тер-ге то-лы. Ар-ман-дар біз-ге ал-ға жыл-жу-ға жә-не ө-зі-міз-ге се-ну-ге кө-мек-те-се-ді. Е-гер сіз өз ар-ма-ны-ңыз-бен көп жұ-мыс жа-са-са-ңыз, ол мін-дет-ті түр-де о-рын-да-ла-ты-нын бі-ле-мін.

Жаңбыр

Жаңбыр - таң-ға-жа-йып та-би-ғи құ-бы-лыс! Жаңбыр жау-ған кезде ол бал-ғын-дық пен е-рек-ше иіс ә-ке-ле-ді. Мен те-ре-зе-лер-ді қа-ғып тұр-ған там-шы-лар-дың ды-бы-сын тың-дап, там-шы-лар-дың жер-ге құ-ла-ға-нын көр-ген-ді ұ-на-та-мын. Ба-ла-лар шал-шық-тар-дан се-кі-ріп, қол-да-ры-мен жаңбыр там-шы-ла-рын ұс-тай а-ла-ды. Жаңбыр ө-сім-дік-тер-дің үл-кен жә-не ә-де-мі ө-су-і-не кө-мек-те-се-ді. Ма-ған жаңбыр-лы күн-дер ұ-най-ды, өйт-ке-ні о-лар е-рек-ше ат-мос-фе-ра жа-сай-ды жә-не қу-а-ныш ә-ке-ле-ді!

Күн

Күн - ас-пан-да-ғы біз-дің жар-қы-ра-ған до-сы-мыз! Ол та-ңер-тең қа-раң-ғы-лық-ты ү-де-тіп, біз-ді сәу-ле-ле-рі-мен жы-лы-ту ү-шін кө-те-рі-ле-ді. Күн жар-қы-рап тұр-ған-да, біз-ге сер-уен-деу-ге, сырт-та ой-нау-ға жә-не көл-де жү-зу-ге бо-ла-ды. Күн біз-ге Д ви-та-ми-нін бе-ре-ді жә-не біз-ді қу-ат-тан-ды-ра-ды. Бұлт-ты күн-нің ө-зін-де бұлт-тар-дың ар-тын-да біз-дің а-дал кү-ні-міз бар жә-не ол біз-дің ә-лем-ді жы-лы ә-рі жар-қын е-ту ү-шін әр-қа-шан біз-бен бір-ге!

Музыка

Му-зы-ка біз-дің жү-ре-гі-міз-бен сөй-лей-тін си-қыр-лы тіл си-яқ-ты! Біз му-зы-ка тың-да-ған-да, ол біз-ді күл-ді-ру-і не-ме-се жы-ла-ту-ы мүм-кін, ол біз-ге сөз-сіз әң-гі-ме-лер ай-та а-ла-ды. Му-зы-ка бар-лық жер-де: құс-тар-дың ән-де-рін-де, та-би-ғат ды-быс-та-рын-да жә-не ас-пап-тар-да ой-най-тын ә-уен-дер-де. Біз бір-ге ән ай-тып, би-ле-ген-де му-зы-ка біз-ді бі-рік-ті-ре а-ла-ды. Мен му-зы-ка-ны жақ-сы кө-ре-мін, өйт-ке-ні ол біз-дің ө-мі-рі-міз-ді жар-қын жә-не бай е-те-ді!

Ақша

Ақ-ша - бұл зат-тар-ды са-тып а-лу жә-не ө-мір-ді ың-ғай-лы е-ту ү-шін қол-да-на-тын кіш-кен-тай си-қыр-лы мо-не-та-лар мен қа-ғаз-дар си-яқ-ты. Біз ке-йі-ні-рек е-рек-ше нәр-се са-тып а-лу ү-шін ақ-ша жи-най а-ла-мыз не-ме-се оны қу-а-ныш ә-ке-ле-тін ұ-сақ-тү-йек-тер-ге жұм-сай а-ла-мыз. Бі-рақ, ең бас-ты-сы-ақ-ша біз-ді жа-уап-ты бо-лу-ға үй-ре-те-ді. Біз ақ-ша-ны са-нау-ды жә-не оны пай-да-ла-ну ке-зін-де дұ-рыс таң-дау жа-сау-ды үй-ре-не-міз. Ақ-ша - мақ-сат-та-ры-мыз-ға же-ту-ге кө-мек-те-се-тін ма-ңыз-ды нәр-се.

Сабақ

Са-бақ-тар - біз жа-ңа нәр-се-лер-ді үй-ре-ніп, ә-лем-ді та-ны-та-тын о-рын! Біз мек-теп-те о-қу-ды, жа-зу-ды жә-не е-сеп-тер-ді ше-шу-ді үй-ре-не-міз. Ма-те-ма-ти-ка са-бақ-та-рын-да біз е-сеп-тар ше-ше-міз, ал ө-нер са-бақ-та-рын-да түр-лі-түс-ті су-рет-тер са-ла-мыз. Мұ-ға-лім-дер біз-ге қи-ын нәр-се-лер-ді тү-сі-ну-ге кө-мек-те-се-ді жә-не бо-ла-шақ қи-ын-дық-тар-ға да-йын-дай-ды. Са-бақ уа-қы-ты - бұл біз-дің бі-лі-мі-міз-ді ке-ңей-те-тін кез. Мен о-қу-ды жақ-сы кө-ре-мін, өйт-ке-ні бұл жа-ңа мүм-кін-дік-тер мен бо-ла-шақ та-быс-қа а-па-ра-тын жол!

Ғарыш

Ға-рыш - бұл біз-дің пла-не-та-мыз-дан тыс кең ке-ңіс-тік! Жұл-дыз-дар, пла-не-та-лар жә-не көп-те-ген құ-пи-я-ла-ры бар. Ға-рыш-кер-лер о-ның жұм-бақ-та-рын зерт-теу ү-шін ға-рыш-қа таң-ға-жа-йып са-я-хат-тар жа-сай-ды. Түн-де біз ас-пан-да-ғы ға-рыш-ты жа-рық жұл-дыз-дар мен Ай-ға қа-рап кө-ре а-ла-мыз. Ға-рыш біз ү-шін жұм-бақ. Кім бі-ле-ді, мүм-кін бір кү-ні біз о-ны ә-рі қа-рай зерт-теу ү-шін ға-рыш-қа ба-ра-мыз!

Ас

Та-мақ - бұл күш-ті жә-не сау бо-лу ү-шін қа-жет нәр-се ға-на е-мес, со-ны-мен қа-тар на-ғыз ра-хат бе-ре а-ла-тын дү-ни-е! Мен үс-тел-ге о-тыр-ған-да, көп-те-ген дәм-ді та-ғам-дар-ды таң-дай а-ла-мын. Ме-нің а-нам ең дәм-ді тұш-па-ра жа-сай-ды, ал ә-кем таң-ғы ас-қа ке-ре-мет құй-мақ жа-сай-ды. Мен же-міс-тер мен кө-кө-ніс-тер-ді жақ-сы кө-ре-мін, өйт-ке-ні о-лар ме-ні бе-рік е-те-ді жә-не о-йын мен о-қу-ға қу-ат бе-ре-ді. Та-мақ біз-дің от-ба-сы-мыз-ды дас-тар-хан ба-сын-да бі-рік-ті-ре-ді жә-не бұл әр-қа-шан сөй-ле-су-ге жә-не кү-лу-ге уа-қыт. Мен та-ғам-ды ө-те жақ-сы кө-ре-мін жә-не біз-де о-сын-дай дәм-ді та-ғам-дар бар е-ке-ні-не ри-за-мын!

Саяхат

Са-я-хат қа-шан-да қы-зық сәт-тер сый-лай-ды. Са-я-хат-қа шық-қан-да біз жа-ңа жер-лер-ді кө-ре-міз, әр-түр-лі мә-де-ни-ет-тер-мен та-ны-са-мыз жә-не бей-та-ныс та-ғам-дар-дан дәм та-та-мыз. Біз по-йыз-дар-ға, ұ-шақ-тар-ға жә-не ке-ме-лер-ге мі-не-міз жә-не бұл әр уа-қыт-та жа-ңа тә-жі-ри-бе. Са-я-хат біз-ді а-шық жә-не қы-зық-ты бо-лу-ға үй-ре-те-ді жә-не о-лар әр-қа-шан қы-зық-ты кез-де-су-лер мен жар-қын тә-жі-ри-бе-лер-мен ес-те қа-ла-ды. Мен о-сы таң-ға-жа-йып ә-лем-ді кө-бі-рек кө-ру ү-шін көп са-я-хат-та-ған-ды ар-ман-дай-мын!

Саябақ

Са-я-бақ - бұл а-шық а-уа-да кө-ңіл кө-те-ру-ге ар-нал-ған о-рын! Са-я-бақ-та жа-сыл а-ғаш-тар, ә-де-мі гүл-дер жә-не көп-те-ген құс-тар бар. Біз о-йын а-лаң-да-рын-да, әт-кен-шек-тер-де ой-най а-ла-мыз. Са-я-бақ со-ны-мен қа-тар та-ма-ша пик-ник ор-ны бо-лып та-бы-ла-ды. Мен са-я-бақ-қа бар-ған-ды жақ-сы кө-ре-мін, өйт-ке-ні ол әр-қа-шан кө-ңіл-ді жә-не қы-зық-ты!

Сыйлық

Сый-лық - қу-а-ныш пен күл-кі сый-лай-тын е-рек-ше нәр-се! Сый-лық ал-ған кез-де жү-ре-гі-міз ба-қыт-қа то-лы бо-ла-ды. Сый-лық кіш-кен-тай не-ме-се үл-кен бо-лу-ы мүм-кін, бі-рақ ең бас-ты-сы – о-ған са-лын-ған на-зар мен қам-қор-лық. Біз сон-дай-ақ жа-қын-да-ры-мыз бен дос-та-ры-мыз-ға сү-йіс-пен-ші-лі-гі-міз бен ри-за-шы-лы-ғы-мыз-ды біл-ді-ру ү-шін сый-лық-тар бе-ре-міз. Сый-лық-тар біз-дің қа-рым-қа-ты-на-сы-мыз-ды о-дан да күш-ті е-те-ді жә-не о-лар-ды бе-ру-на-ғыз ке-ре-мет се-зім.

Ертегі

Ер-те-гі - ұй-ық-тар ал-дын-да біз-ге ай-ты-ла-тын си-қыр-лы о-қи-ға. Ер-те-гі-лер-де таң-ға-жа-йып шы-тыр-ман о-қи-ға-лар жа-сай-тын ке-йіп-кер-лер бар: о-лар ай-да-һар-лар-мен кү-ре-сіп, қа-зы-на із-дей а-ла-ды не-ме-се хан-ша-йым-дар-ды құт-қа-ра а-ла-ды. Ер-те-гі-лер біз-ге жақ-сы-лық-ты, ә-ді-лет-ті-лік-ті жә-не ең қи-ын жағ-дай-лар-да да жол та-бу-ға бо-ла-тын-ды-ғын үй-ре-те-ді. Біз әр-қа-шан жа-ңа ер-те-гі-ні а-сы-ға кү-те-міз жә-не о-ның ең қы-зық-ты жә-не таң-ға-жа-йып бо-лу-ын ар-ман-дай-мыз.

Түстер

Түс-тер - біз ұ-йық-тап жат-қан-да бо-ла-тын си-қыр-лы о-қи-ға-лар! Тү-сі-міз-де біз ұ-шып, а-лыс жер-лер-ге са-я-хат-тап, жа-ңа дос-тар-мен кез-де-се а-ла-мыз. Түс-тер кей-де о-ғаш жә-не жұм-бақ бо-лу-ы мүм-кін, бі-рақ о-лар әр-қа-шан қы-зық-ты. Біз о-ян-ған-нан ке-йін түс-те-рі-міз-ді жи-і ес-те сақ-тай-мыз жә-не о-лар ту-ра-лы дос-та-ры-мыз бен от-ба-сы-мыз-ға ай-та-мыз. Түс-тер - бұл біз-дің қи-я-лы-мыз-да пай-да бо-ла-тын өз о-қи-ға-мыз си-яқ-ты жә-не о-лар әр-қа-шан ес-те қа-ла-ды!

Суреттер

Су-рет-тер бас-қа ә-лем-дер-ге си-қыр-лы те-ре-зе си-яқ-ты! Біз о-лар-дан түр-лі-түс-ті пей-заж-дар-ды, күл-кі-лі ке-йіп-кер-лер-ді жә-не таң-ға-жа-йып о-қи-ға-лар-ды кө-ре а-ла-мыз. Су-рет-тер-ді сал-ған кез-де біз өз та-ри-хы-мыз бен ә-ле-мі-міз-ді жа-сай-мыз. Біз өз се-зім-де-рі-міз бен қи-ял-да-ры-мыз-ды біл-ді-ру ү-шін әр-түр-лі түс-тер мен пі-шін-дер-ді қол-да-на-мыз. Су-рет-тер біз-ге көп нәр-се-ні, кей-де сөз-ден де көп нәр-се-ні ай-та а-ла-ды. Мен су-рет-тер-ге қа-рап, о-лар-ды ө-зім сал-ған-ды жақ-сы кө-ре-мін!

Көл

Көл - бұл су жи-на-ла-тын жә-не таң-ға-жа-йып су ке-ңіс-ті-гін жа-сай-тын о-рын! Көл-де жү-зу-ге, қа-йық-пен жү-ру-ге жә-не ба-лық ау-лау-ға бо-ла-ды. Көл-дің су-ы ә-дет-те та-за жә-не сал-қын бо-ла-ды, бұл ә-сі-ре-се жаз-дың ыс-тық күн-де-рін-де жа-ғым-ды. Көл-дің ай-на-ла-сын-да ә-де-мі а-ғаш-тар жи-і ө-се-ді, ал құс-тар ән-де-рін ай-та-ды. Көл - бұл та-би-ғат пен су о-йын-да-рын жақ-сы кө-ре-тін кез кел-ген а-дам ү-шін жұ-мақ си-яқ-ты!

Жол

Жол - бұл қа-ла-лар мен а-уыл-дар ар-қы-лы ө-те-тін ұ-зақ са-пар си-яқ-ты. Жол-да сіз көп-те-ген түр-лі ма-ши-на-лар-ды та-ба а-ла-сыз: ав-то-мо-биль-дер, жүк кө-лік-те-рі, ав-то-бус-тар жә-не тіп-ті мо-то-цикл-дер. Біз мек-теп-ке, дү-кен-ге не-ме-се ә-же-міз-ге ба-ру ү-шін жол бо-йы-мен жү-ре-міз. Кей-де біз ұ-зақ са-пар-лар-ға ба-ра-тын жол-дар-мен жа-ңа жер-лер-ді зерт-тей-міз. Жол-дар біз-ді әр-түр-лі жер-лер-ге жә-не шы-тыр-ман о-қи-ға-лар-ға а-па-ра-ды жә-не о-лар-дың әр-қай-сы-сы ө-зін-ше қы-зық-ты!

Жеңіс

Жеңіс - бұл біздің күш-жігерімізбен қол жеткізетін аспандағы жұлдыз сияқты! Біз тырысып, бас тартпасақ, жетістікке жетіп, жарыстарда не-ме-се қиындықтарда жеңіске жете аламыз. Жеңіс бізге жетістіктеріміз үшін қуаныш пен мақтаныш әкеледі. Кейде ұтылсақ та, біз әрқашан үйреніп, өсе алатынымызды есте ұстаған жөн. Жеңіс - бұл табандылық пен өзіне деген сенімнің нәтижесі және әрқайсымыз нағыз жеңімпаз бола аламыз!

Уақыт

Уақыт - бұл әр жаңа күнде бізге беретін баға жетпес сыйлық! Біз өткізетін әрбір сәт ерекше және маңызды. Мектептегі уақыт, достарыңызбен ойнайтын уақыт, кітап оқитын не-ме-се сурет салатын уақыт. Уақыт тез өтеді, сондықтан әр күнді бағалап, маңызды сәттерді есте сақтау маңызды. Уақыт бізге өсуге және жаңа нәрселерді үйренуге көмектеседі және біз әрқашан есте-ліктер мен бақытты сәттерді жасау арқылы оны ерекше ете аламыз!

Сиқыр

Сиқыр мүмкін емес нәрсені мүмкін ететін жұмбақ күш! Ертегілер мен сиқырлы әңгімелерде, сиқыр кейіпкерлерге таңғажайып нәрселер жасауға мүмкіндік береді: сыпырғышпен ұшу, құрбақаларды ханшайымға айналдыру, жараларды емдеу және тіпті жануарлармен сөйлеу. Сиқыр бізге ғажайыптар мен қиялға сенуді үйретеді. Шынайы өмірде сиқыр болмаса да, ол біздің жүрегімізде әрқашан бар және ол бізге армандауға және өз күшімізге сенуге мүмкіндік береді!

Таулар

Тау-лар - та-би-ғат-тың үл-кен а-лып-та-ры! О-лар ас-пан-ға ти-ген-дей би-ік жә-не ке-ре-мет. Тау-лар шың-да-ры қар-мен жа-был-ған жә-не он-да тау еш-кі-ле-рі мен тау ба-ры-сы си-яқ-ты әр-түр-лі жан-уар-лар ме-кен-дей-ді. А-дам-дар тау-ға о-лар-дың би-ік-ті-гін ба-ғын-ды-ру ү-шін не-ме-се та-би-ғат-тың сұ-лу-лы-ғы-нан ләз-зат а-лу ү-шін ке-ле-ді. Тау-лар біз-ге ке-ре-мет кө-рі-ніс-тер бе-ре-ді жә-не ша-быт-тан-ды-ра-ды. Тау-лар - та-би-ғат-тың на-ғыз қа-зы-на-сы жә-не о-лар-дың ұ-лы-лы-ғы о-лар-ды өз көз-де-рі-мен көр-ген-дер-дің бә-рін таң қал-ды-ра-ды.

Орман

Ор-ман көп-те-ген қы-зық-ты нәр-се-лер бо-ла-тын си-қыр-лы о-рын! Он-да би-ік а-ғаш-тар мен көп-те-ген ө-сім-дік-тер ө-се-ді. Ор-ман-да қо-ян-дар, ти-ін-дер мен құс-тар тұ-ра-ды. Жа-пы-рақ-тар-дың шу-ы мен құс-тар-дың ә-нін тың-дап, әр уа-қыт-та жа-ңа нәр-се-ні а-шу-ға бо-ла-ды. Ор-ман – сер-уен-деу-ге, зерт-теу-ге жә-не та-би-ғат қа-зы-на-сын та-бу-ға ар-нал-ған о-рын. Мен әр-қа-шан ор-ман-да уа-қыт өт-кі-зу-ге жә-не о-ның ке-ре-мет-те-рі-нен ләз-зат а-лу-ға қу-а-ныш-ты-мын!

Денсаулық

Ден-сау-лық - біз кө-зі-міз-дің қа-ра-шы-ғын-дай сақ-та-уы-мыз ке-рек қа-зы-на! Біз де-не-міз-ді күш-ті жә-не э-нер-ги-я-ға то-лы е-тіп кү-ту-і-міз ке-рек. Ол ү-шін дұ-рыс та-мақ-та-ну, жат-ты-ғу жа-сау жә-не жет-кі-лік-ті ұ-йық-тау ма-ңыз-ды. Сон-дай-ақ біз-дің ба-қыт-ты бо-лу-ы-мыз да ден-сау-лы-ғы-мыз ү-шін ө-те ма-ңыз-ды. Ден-сау-лық біз-ге то-лық ө-мір сү-ру-ге кө-мек-те-се-ді жә-не біз о-ны әр-қа-шан ба-ға-лап, қор-ға-уы-мыз керек!

Табиғат

А-уа-ра-йы ас-пан-ның кө-ңіл-кү-йі си-яқ-ты! Күн жар-қы-рап, ас-пан кө-гіл-дір, жел ба-яу бол-са, бұл жа-ғым-ды және жар-қын а-уа-ра-йы. Біз сырт-та сер-уен-деп, са-я-бақ-та ой-нап, ве-ло-си-пед-пен жү-ре а-ла-мыз. Бі-рақ кей-де а-уа-ра-йы жаң-быр-лы не-ме-се қар-лы бо-ла-ды. Мұн-дай күн-де-рі біз ақ-қа-ла жа-сай а-ла-мыз не-ме-се үй-де о-ты-рып, су-рет са-лу си-яқ-ты қы-зық-ты нәр-се-лер-мен ай-на-лы-са а-ла-мыз. А-уа-ра-йы әр-да-йым өз-ге-ріп о-ты-ра-ды жә-не күн са-йын жа-ңа жә-не қы-зық-ты нәр-се ә-ке-ле-ді!

Уақыт саяхаты

Уа-қыт са-я-ха-ты - бұл ең қы-зық-ты зерт-теу! Ба-я-ғы-да мен дос-та-рым-мен қо-рап-тан жә-не ес-кі са-ғат-тан ша-ғын уа-қыт ма-ши-на-сын жа-са-дым. Біз ол ар-қы-лы а-лыс өт-кен за-ман-ға бар-дық. Мі-не, біз ди-но-завр-лар ке-зін-де бол-дық! Біз үл-кен брон-то-завр-лар-ды көр-дік жә-не о-лар-дың гү-ріл-де-ге-нін ес-ті-дік. Бұл ө-те ке-ре-мет бол-ды! Біз көп-те-ген фо-то-су-рет-тер тү-сір-дік жә-не о-лар-ды қа-зір-гі за-ман-ға қай-та-ру ү-шін бір-не-ше ди-но-завр із-де-рін жи-на-дық. Бұл мен ү-шін ең қы-зық-ты о-қи-ға бол-ды

Туған күн

Ту-ған күн – жыл-дың ең си-қыр-лы кү-ні! Дос-та-рым ма-ған қо-нақ-қа кел-ген кез-де ме-нің ұ-мы-тыл-мас ту-ған кү-нім бол-ды. Біз о-йын ой-на-дық, сый-лық-тар-ды о-рап, ән айт-тық. Ал үл-кен үс-тел-де көп-те-ген шам-да-ры бар үл-кен дәм-ді торт бол-ды. Мен бар-лық шам-дар-ды сөн-дір-ген-де, мен 7 жас-қа тол-дым жә-не бұл ме-нің ө-мі-рім-де-гі ең жақ-сы күн бол-ды!

Тәттілер

Кәм-пит-тер-бұл ме-нің ең сү-йік-ті за-тым! Шо-ко-лад, кәм-пит-тер, торт-тар – бә-рі ө-те дәм-ді жә-не қу-а-ныш ә-ке-ле-ді. Біз дос-та-ры-мыз-бен үй-де-гі кәм-пит-тер кеш-те-рін жи-і өт-кі-зе-міз, он-да біз сү-йік-ті тәт-ті-ле-рі-міз-бен бө-лі-се-міз. Ме-нің а-нам тәт-ті-лер-ді ден-сау-лық-ты сақ-тау ү-шін а-қыл-мен же-ген дұ-рыс дей-ді, бі-рақ кей-де тәт-ті-лер-дің қу-а-ны-шы мен дә-мі-мен ө-зі-ңіз-ді ер-ке-ле-ту-ге бо-ла-ды!

Хайуанаттыр бағы

Хай-уа-нат-тар ба-ғы - мен әр-қа-шан ба-қыт-ты бо-ла-тын жер! Он-да мен ә-лем-нің түк-пір-түк-пі-рі-нен кел-ген әр-түр-лі жан-уар-лар-ды кө-ре а-ла-мын. Мен кіш-кен-тай май-мыл-дар-дың о-йы-нын көр-ген-ді, а-рыс-тан-дар-дың да-уы-сын тың-да-ған-ды жә-не жү-зіп жүр-ген пин-гвин-дер-ді көр-ген-ді ұ-на-та-мын. Ең қы-зы-ғы, хай-уа-нат-тар ба-ғын-да күн сай-ын қан-дай да бір жан-уар жа-ңа жә-не таң-ға-жа-йып нәр-се жа-сай-ды. А-нам ма-ған әр-қа-шан жан-уар-лар ту-ра-лы қы-зық-ты фак-ті-лер-ді ай-та-ды, мен о-лар-ды құр-мет-теу-ге жә-не та-би-ғат-қа қам-қор-лық жа-сау-ға үй-ре-не-мін.

Цирк

Цирк - бұл на-ғыз си-қыр бо-ла-тын жер! Мен цирк-ке бар-ған кез-де өз кө-зі-ме ө-зім се-не ал-май-мын. Он-да әр-тіс-тер ке-ре-мет трюк-тер жа-сай-ды, ал ак-ро-бат-тар а-уа-да ұ-ша-ды. Цирк-те-гі түр-лі а-қыл-ды жә-не күл-кі-лі жан-уар-лар! А-рыс-тан-дар, піл-дер, тіп-ті то-ты-құс-тар таң-ға-жа-йып дү-ни-е-лер қа-лай жа-сау ке-рек-ті-гін бі-ле-ді. Мен цирк әр-ті-сі бол-ғым ке-ле-ді жә-не сол ке-ре-мет трюк-тер-ді жа-сау-ды үй-рен-гім ке-ле-ді!

Автокөліктер

Ав-то-кө-лік-тер біз-ді кез кел-ген жер-ге а-па-ра а-ла-тын си-қыр-лы ма-ши-на-лар си-яқ-ты! О-лар әр-түр-лі түс-тер мен өл-шем-де бо-ла-ды. Ме-нің а-нам мен ә-кем жұ-мыс-қа же-ту ү-шін кө-лік ай-дай-ды, кей-де біз де-ма-лыс күн-де-рі кот-тедж-ге ба-ра-мыз. Мен кө-ше-де кө-лік-тер-ге қа-рап, о-йын-шық кө-лік-тер-мен ой-на-ған-ды ұ-на-та-мын. Мен е-сей-ген са-йын кө-лік жүр-гі-зу-ді үй-рен-гім ке-ле-ді жә-не өз кө-лі-гім-мен қы-зық-ты са-я-хат-қа шық-қым ке-ле-ді!

Динозаврлар

Ди-но-завр-лар - бұл бұ-рын біз-дің пла-не-та-мыз мүл-дем бас-қа-ша бол-ған кез-де ө-мір сүр-ген таң-ға-жа-йып жан-уар-лар. О-лар-дың а-ра-сын-да үл-кен е-гіс-тік-тер-де жа-йы-лып жүр-ген брон-то-завр си-яқ-ты үл-кен ди-но-завр-лар жә-не ұ-ша а-ла-тын кіш-кен-тай ди-но-завр-лар бол-ды. Кей-бір жырт-қыш ди-но-завр-лар бас-қа ди-но-завр-лар-ды ау-ла-ған, ал кей-бі-реу-ле-рі шөп-қо-рек-ті жә-не ө-сім-дік-тер-мен қо-рек-тен-ген. Мен әр-қа-шан о-лар-дың е-рек-ше-лік-те-рі-не жә-не біз-дің пла-не-та-мыз-дың та-ри-хын-да қан-дай қы-зық-ты із қал-дыр-ға-ны-на таң қа-ла-мын.

Мультфильмдер

Мульт-фильм-дер - ме-нің ба-ла-лық ша-ғым-ның сү-йік-ті бө-лі-гі! Мульт-фильм-дер-ді көр-ген-де ай-на-лам-да-ғы ә-лем си-қыр-лы жә-не жар-қын бо-ла-ды. Мен ке-йіп-кер-лер-дің күл-кі-лі о-қи-ға-ла-рын жә-не о-лар ма-ған үй-ре-те-тін са-бақ-тар-ды жақ-сы кө-ре-мін. Мульт-фильм-дер дос-тық, шы-тыр-ман о-қи-ға, си-қыр жә-не тіп-ті ғы-лым ту-ра-лы бо-лу-ы мүм-кін. Кей-де мен тіп-ті сү-йік-ті ке-йіп-кер-ле-рім-нің әң-гі-ме-ле-рі-нен ша-быт а-ла-мын. Мульт-фильм-дер ме-нің кү-нім-ді әр-қа-шан жар-қын жә-не кө-ңіл-ді е-те-ді!

Демалыс

Де-ма-лыс - жыл-дың ең ке-ре-мет уа-қы-ты! Жаз-ғы не-ме-се қыс-қы де-ма-лыс бас-тал-ған кез-де мен ө-зім-ді құс си-яқ-ты ер-кін се-зі-не-мін. О-сы уа-қыт і-шін-де мен ө-зі-ме ұ-най-тын бар-лық нәр-се-ні жа-сай а-ла-мын: дос-та-рым-мен ой-нау, қы-зық-ты кі-тап-тар о-қу, жа-ңа жер-лер-ді зерт-теу, тіп-ті жа-ңа дағ-ды-лар-ды үй-ре-ну. Бі-рақ ең бас-ты-сы, мен жай ға-на де-ма-лып, әр күн-ді мек-теп-те-гі уа-йым-сыз та-ма-ша-лай а-ла-мын. Де-ма-лыс - бұл си-қыр мен шы-тыр-ман о-қи-ға-ның уа-қы-ты!

Отан

О-тан - Қазақстан, бұл мен дү-ни-е-ге кел-ген таң-ға-жа-йып ел. Қазақстан - би-ік тау-лар мен шек-сіз да-ла-лар-ды, сон-дай-ақ көп-те-ген көл-дер мен ө-зен-дер-ді кө-ру-ге бо-ла-тын о-ра-сан зор ау-мақ-ты а-лып жат-қан ел. Біз-де ұр-пақ-тан-ұр-пақ-қа жал-ға-сып ке-ле жат-қан бі-ре-гей мә-де-ни-ет пен дәс-түр бар. Мен өз О-та-ным-ды мақ-тан тұ-та-мын жә-не о-ның да-му-ы-на ү-лес қо-су-ға қа-шан-да да-йын-мын. Қазақстан - ө-зім-ді үй-де се-зі-не-тін жер..

Шығармашылық

Шы-ғар-ма-шы-лық - бұл біз ой-ла-ған кез-де жә-не таң-ға-жа-йып нәр-се жа-са-ған кез-де пай-да бо-ла-тын си-қыр си-яқ-ты! Біз түр-лі-түс-ті су-рет-тер са-ла а-ла-мыз, ө-лең не-ме-се му-зы-ка жа-за а-ла-мыз, әр-түр-лі ма-те-ри-ал-дар-дан е-рек-ше қол-ө-нер бұ-йы-мын жа-сай а-ла-мыз. Шы-ғар-ма-шы-лық біз-ге ай-на-ла-мыз-да-ғы ә-лем-ді жар-қын жә-не ә-де-мі е-ту-ге мүм-кін-дік бе-ре-ді. Шы-ғар-ма-шы-лық-та дұ-рыс не-ме-се бұ-рыс жа-уап-тар жоқ. Біз ә-лем-ді өз қи-я-лы-мыз-бен жә-не ша-бы-ты-мыз-бен жа-сай а-ла-мыз жә-не таң қал-ды-ра а-ла-мыз!

Жануарлардың үйлері

Жан-уар-лар-дың әр-түр-лі жә-не таң-ға-жа-йып үй-ле-рі бар. Мы-са-лы, құн-дыз-дар үй-ле-рін а-ғаш-тар мен саз-дан са-ла-ды. А-ра-лар ұ-я-лар-да тұ-ра-ды жә-не дәм-ді бал жа-сай-ды. Тұл-кі-лер жер ас-тын-да-ғы шұң-қыр-лар-ды жақ-сы кө-ре-ді, ал ти-ін-дер а-ғаш қу-ыс-та-рын-да тұ-ра-ды. Қол-ты-ра-уын-дар жа-ға-лау-да-ғы үң-гір-лер-ді таң-дай-ды, ал өр-мек-ші-лер өз-де-рі-не жә-не бо-ла-шақ ба-ла-ла-ры-на тор то-қи-ды. Әр жан-уар-дың жы-лы жә-не қа-уіп-сіз жай-лы үй құ-ру-дың ө-зін-дік тә-сі-лі бар.

Мысықтар

Мы-сық-тар - қы-зық-ты жә-не жұм-бақ жан-уар-лар. О-лар әр-түр-лі кө-лем-де, түс-тер-де жә-не тұ-қым-дар-да ке-ле-ді. Мы-сық-тар-дың аң ау-лау-ға кө-мек-те-се-тін и-кем-ді де-не-ле-рі мен өт-кір тыр-нақ-та-ры бар. О-лар қу-а-ныш пен жай-лы-лық-ты біл-ді-ру ү-шін ми-яу-лай-ды, кей-де жіп-тер-мен не-ме-се шар-лар-мен ой-най-ды. Мы-сық-тар-дың қы-зық-ты қа-си-ет-те-рі-нің бі-рі - о-лар-дың қо-рап-тар мен жы-лы жер-лер-ге де-ген сү-йіс-пен-ші-лі-гі. Мы-сық-тар біз-дің ө-мі-рі-міз-де-гі таң-ға-жа-йып се-рік-те-рі-міз-ге ай-на-ла а-ла-ды.

Иттер

Ит-тер - а-дам-ның ке-ре-мет дос-та-ры. О-лар әр-түр-лі тұ-қым-дар-да, өл-шем-дер-де жә-не мі-нез-дер-де ке-ле-ді. Ит-тер а-дал, әр-қа-шан ие-ле-рін қол-дау-ға жә-не қу-ан-ту-ға да-йын. О-лар а-қыл-ды жә-не "о-ты-ру" не-ме-се "жа-ту" си-яқ-ты әр-түр-лі ко-ман-да-лар-ды о-рын-дай а-ла-ды. Ит-тер біз-дің үй-ді кү-зе-тіп, бү-кіл от-ба-сы-на қу-а-ныш сый-лай-ды. О-лар а-уа-да сер-уен-де-ген-ді ұ-на-та-ды. Ит-тер - біз ө-те ба-ға-лай-тын жә-не жақ-сы кө-ре-тін на-ғыз дос-тар.

Құстар

Құс-тар - бү-кіл ә-лем-де біз-бен бір-ге ө-мір сү-ре-тін тір-ші-лік ие-ле-рі. О-лар-дың ұ-шу-ға кө-мек-те-се-тін қа-уыр-сын-да-ры жә-не та-мақ із-деу ү-шін пай-да-ла-на-тын тұм-сық-та-ры бар. Құс-тар әр-түр-лі: кіш-кен-тай ға-на құс-тар-дан үл-кен бүр-кіт-тер-ге де-йін. О-лар ә-де-мі ән-дер ай-та-ды. Көп-те-ген құс-тар ба-ла-пан-да-рын ө-сі-ру ү-шін ұ-я са-ла-ды жә-не о-лар-ға сү-йіс-пен-ші-лік-пен қа-рай-ды. Кей-бір құс-тар әр көк-тем мен күз-де ұ-зақ қа-шық-тық-қа қо-ныс ау-да-ра-ды. Құс-тар біз-дің ә-лем-ге сұ-лу-лық пен қу-а-ныш ә-ке-ле-ді жә-не о-лар-ды кө-ру әр-қа-шан қы-зық-ты.

Ана

А-нам – ме-нің ө-мі-рім-де-гі ең ма-ңыз-ды а-дам. Ол мен кө-ңіл-сіз кез-де ме-ні құ-шақ-тап, кө-ңіл-ді бол-ған кез-де ме-ні-мен қу-а-ну-ға әр-қа-шан да-йын. А-нам дәм-ді та-ғам да-йын-дай-ды жә-не ме-нің ден-сау-лы-ғы-ма қам-қор-лық жа-сай-ды. Ол ма-ған о-қу-ға кө-мек-те-се-ді, ұ-йық-тар ал-дын-да ер-те-гі-лер-ді о-қи-ды жә-не ме-нің әң-гі-ме-ле-рім-ді тың-дай-ды. А-нам әр-қа-шан ме-ні жақ-сы кө-ре-ті-нін ай-та-ды жә-не бұл ме-ні ба-қыт-ты е-те-ді.

Әке

Ә-кем-ме-нің ө-мі-рім-де-гі ө-те ма-ңыз-ды а-дам-дар-дың бі-рі. Ол ме-ні қор-ғау-ға жә-не көп-те-ген ма-ңыз-ды нәр-се-лер-ді үй-ре-ту-ге әр-қа-шан да-йын. Ме-нің бо-ла-ша-ғы-ма қам-қор-лық жа-сай-ды жә-не ма-ған күш-ті жә-не ме-йі-рім-ді а-дам бо-лу-ды үй-ре-те-ді. Біз бір-ге дәм-ді бу-тер-брод-тар жа-сай-мыз, фильм-дер кө-ре-міз жә-не а-шық а-уа-да уа-қыт өт-кі-зе-міз. Ә-кем-ме-нің қа-һар-ма-ным, мен қу-а-на-мын.

Аға

Ме-нің а-ғам - ме-нің ең жа-қын до-сым. Біз бір-ге көп уа-қыт өт-кі-зе-міз жә-не кө-ңіл-ді о-йын-дар ой-най-мыз. Кей-де біз-де ке-ліс-пеу-ші-лік-тер бо-ла-ды, бі-рақ біз әр-қа-шан та-ту-ла-сып, қай-та-дан бір-ге кү-ліп ой-най-мыз. Ме-нің а-ғам үй тап-сыр-ма-сы-на кө-мек-те-се-ді жә-не қол-дау қа-жет бол-ған-да ме-ні қор-ғай-ды. Біз құ-пи-я-ла-ры-мыз-бен жә-не ба-қыт-ты сәт-те-рі-міз-бен бө-лі-се-міз. Ба-уы-рым - бұл ме-нің ө-мі-рім-де-гі е-рек-ше сый-лық жә-не ме-нің о-сын-дай ке-ре-мет а-ғам бар е-ке-ні-не қу-а-ныш-ты-мын.

Ғаламтор

Ин-тер-нет көп-те-ген сұ-рақ-тар-ға жа-уап та-ба а-ла-тын си-қыр-лы ел си-яқ-ты. О-ның кө-ме-гі-мен біз дос-та-ры-мыз-бен жә-не ту-ыс-та-ры-мыз-бен, тіп-ті о-лар а-лыс-та бол-са да сөй-ле-се а-ла-мыз. Біз жа-ңа нәр-се-лер-ді үй-ре-не-міз, қы-зық-ты о-йын-дар ой-най-мыз жә-не мульт-фильм-дер кө-ре-міз. Бі-рақ ин-тер-нет-тің си-қы-рын сақ-тық-пен қол-да-ну ке-рек. Қа-уіп-сіз-дік е-ре-же-ле-рін ес-те сақ-тау жә-не бей-та-ныс а-дам-дар-ға сен-беу ма-ңыз-ды. Ин-тер-нет - бұл ә-лем-ді та-ну-ға кө-мек-те-се-тін ке-ре-мет құ-рал.

Көкөністер

Кө-кө-ніс-тер - бұл біз-ді күш-ті жә-не сау е-те-тін ди-е-та-ның бө-лі-гі. О-лар әр-түр-лі түс-тер мен пі-шін-дер-де ке-ле-ді – қы-зыл қы-за-нақ, жа-сыл қи-яр, қыз-ғылт са-ры сә-біз жә-не т.б. Кө-кө-ніс-тер дә-ру-мен-дер мен ми-не-рал-дар-ға бай, бұл біз-дің ө-сіп-же-ті-лу-і-міз-ге кө-мек-те-се-ді. Кө-кө-ніс-тер-ді ши-кі кү-йін-де жеу-ге, са-лат-тар-ға қо-су-ға, сор-па да-йын-дау-ға не-ме-се пеш-те пі-сі-ру-ге бо-ла-ды. О-лар дәм-ді жә-не пай-да-лы! Са-ла-уат-ты жә-не күш-ті бо-лу ү-шін кө-кө-ніс-тер-ді күн са-йын жеу ма-ңыз-ды.

Арыстандар

А-рыс-тан-дар - таң-ға-жа-йып мы-сық-тар. О-лар Африкада тұ-ра-ды жә-не өз-де-рі-нің кү-ші мен ұ-лы-лы-ғы-мен та-ны-мал. А-рыс-тан-дар-дың жал-да-ры бар жә-не о-лар а-шық қо-ңыр-дан ал-тын-ға де-йін әр-түр-лі түс-тер-де бо-лу-ы мүм-кін. Бұл күш-ті жырт-қыш-тар о-тар деп а-та-ла-тын топ-тар-да аң ау-лай-ды жә-не ә-дет-те ер-кек а-рыс-тан өз о-та-рын қор-ғай-ды. А-рыс-тан-дар а-ғаш-тар-дың кө-лең-ке-сін-де ұ-йық-тау-ды жақ-сы кө-ре-ді жә-не күн-нің көп бө-лі-гін де-ма-лу-мен өт-кі-зе-ді. О-лар сон-дай-ақ бір-бі-рі-мен бай-ла-ны-су жә-не о-лар-дың бар е-ке-нін жа-ри-я-лау ү-шін күш-ті гү-ріл-дер шы-ға-ра-ды. А-рыс-тан-дар ә-лем-де-гі ең ке-ре-мет жә-не ә-де-мі жан-уар-лар-дың бі-рі бо-лып та-бы-ла-ды жә-не о-лар-дың бей-не-сі кө-бі-не-се күш пен пат-ша-лық қа-дір-қа-си-ет-пен бай-ла-ныс-ты.

Фаст-фуд

Фаст-фуд - бұл тез да-йын-да-ла-тын жә-не тез та-мақ-та-ну-ға бо-ла-тын мей-рам-ха-на-лар-да жи-і са-ты-ла-тын та-ғам тү-рі. Мұн-дай жер-лер-де гам-бур-гер-лер, фри кар-топ-та-ры жә-не бас-қа да дәм-ді зат-тар жи-і ұ-сы-ны-ла-ды. Фаст-фуд дәм-ді бо-лу-ы мүм-кін, бі-рақ о-ны көп мөл-шер-де жеу әр-қа-шан пай-да-лы бо-ла бер-мей-ді. Күш-ті жә-не сау ө-су ү-шін же-міс-тер, кө-кө-ніс-тер жә-не дән-ді да-қыл-дар си-яқ-ты пай-да-лы та-ғам-дар-ды жеу ма-ңыз-ды. Біз фаст-фуд-тан ан-да-сан-да ләз-зат а-ла а-ла-мыз, бі-рақ о-ның та-ма-ғы-мыз-дың не-гіз-гі бө-лі-гі-не ай-нал-ма-уы ма-ңыз-ды. Дұ-рыс та-мақ-та-ну біз-ге жақ-сы се-зі-ну-ге жә-не бел-сен-ді бо-лу-ға кө-мек-те-се-ді.

Жемістер

Же-міс-тер - та-би-ғат-тың си-қыр-лы сый-лық-та-ры! О-лар түр-лі-түс-ті, шы-рын-ды жә-не дәм-ді. Кей-бір же-міс-тер ал-ма мен ал-мұрт си-яқ-ты а-ғаш-тар-да ө-се-ді. А-на-нас пен ба-нан би-ік бұ-та-лар-да ө-се-ді. Қар-быз бен қа-уын – жер-де. Же-міс-тер ли-мон си-яқ-ты тәт-ті, қыш-қыл және тіп-ті аз-дап а-щы бо-лып ке-ле-ді. Әр же-міс ө-зін-ше жақ-сы. О-лар біз-дің ден-сау-лы-ғы-мыз-ды сақ-тау-ға кө-мек-те-се-ді, өйт-ке-ні о-лар-дың құ-ра-мын-да дә-ру-мен-дер көп. Мы-са-лы, а-пель-син біз-дің им-му-ни-тет-ті кү-шей-те-тін С дә-ру-ме-ні-не бай. Ал-ма тіс-те-рі-ңіз-ді мық-ты ұс-тау-ға кө-мек-те-се-ді. Сон-дық-тан күш-ті жә-не сау ө-су ү-шін же-міс-тер-ді жеу-ді ұ-мыт-па-ңыз!

Балалық шақ

Ба-ла-лық шақ - әр-қай-сы-мыз-дың ө-мі-рі-міз-де-гі ең қы-зық-ты уа-қыт! Ба-ла ке-зі-міз-де біз ай-на-ла-мыз-да-ғы ә-лем-ді ой-нау жә-не зерт-теу ар-қы-лы үй-ре-не-міз. Біз жа-ға-жай-да құм-ды құ-лып-тар-ға са-ла-мыз, са-бын кө-пір-шік-те-рін ұс-тай-мыз жә-не шар-лар-ды қу-а-мыз. Ба-ла ке-зі-міз-де біз-де жа-сы-рын-бақ ой-най-тын жә-не құ-пи-я-лар-мен бө-лі-се-тін көп-те-ген дос-та-ры-мыз бо-ла-ды. Біз мек-теп-ке ба-ра-мыз, он-да о-қу-ды, жа-зу-ды жә-не е-сеп-тер-ді ше-шу-ді үй-ре-не-міз. Ба-ла-лық шақ қу-а-ныш-қа, кү-лім-сі-реу-ге жә-не шы-тыр-ман о-қи-ға-лар-ға то-лы. О-йын мен о-қу-дан бас-қа, ба-ла ке-зі-міз-де біз-ге қам-қор-лық жа-сай-тын, дәм-ді та-мақ бе-ре-тін жә-не түн-де кі-тап о-қи-тын сү-йік-ті а-та-а-на-мыз бар. Бұл ө-мір бо-йы ес-те қа-ла-тын қым-бат жыл-дар!

Балықтар

Ба-лық-тар - су-да ө-мір сү-ре-тін таң-қа-лар-лық тір-ші-лік ие-ле-рі. О-лар те-рең мұ-хит-та-ғы үл-кен а-ку-ла-лар си-яқ-ты әр-түр-лі бо-лу-ы мүм-кін. Ба-лық-тар жел-бе-зек-тер ар-қы-лы ты-ныс а-ла-ды, ал қанат-та-ры мен құй-рық-та-ры о-лар-дың жү-зу-і-не кө-мек-те-се-ді. О-лар әр-түр-лі та-ғам-дар-мен – бал-дыр-лар-мен, бас-қа ба-лық-тар-мен жә-не тіп-ті планк-тон-мен қо-рек-те-не-ді. Ба-лық-тар су ай-дын-да-ры-ның э-ко-жүй-е-сі ү-шін ө-те ма-ңыз-ды жә-не о-лар та-би-ғат-та те-пе-тең-дік-ті сақ-тау-ға кө-мек-те-се-ді. Ба-лық ау-лау - бұл а-дам-дар а-ра-сын-да та-ны-мал хоб-би, бі-рақ о-ны жа-уап-кер-ші-лік-пен жә-не та-би-ғат-қа құр-мет-пен жа-сау ма-ңыз-ды. Ба-лық-тар таң-ға-жа-йып тір-ші-лік ие-ле-рі жә-не біз о-лар-дың тір-ші-лік е-ту ор-та-сын сақ-тау-ға кө-мек-те-су-і-міз ке-рек.

Футбол

Фут-бол - бұл бү-кіл ә-лем бо-йын-ша мил-ли-он-да-ған ба-ла-лар мен е-ре-сек-тер-ге қу-а-ныш сый-лай-тын таң-ға-жа-йып о-йын. О-ны үл-кен а-лаң-да доп-пен ой-най-ды жә-не мақ-сат - доп-ты қар-сылас-тың қақ-па-сы-на со-ғу. Фут-бол-ды ау-ла-да дос-та-рың-мен бір-ге ой-нау-ға бо-ла-ды не-ме-се ста-ди-он-да-ғы на-ғыз жа-рыс тү-рін-де ой-нау-ға бо-ла-ды. Бұл о-йын а-дам-дар-ды бі-рік-ті-ре-ді, ко-ман-да-лық жұ-мыс пен спорт-тық рух-ты кө-те-ре-ді. Көп-те-ген ба-ла-лар фут-бол жұл-дыз-да-ры бо-лу-ды ар-ман-дай-ды жә-не қат-ты жат-ты-ға-ды. Бі-рақ ең бас-ты-сы – фут-бол-да же-ңіс-ке же-ту ға-на е-мес, со-ны-мен қа-тар о-йын-нан ләз-зат а-лу жә-не ұ-ты-ла бі-лу ма-ңыз-ды. Фут-бол - бұл спорт ға-на е-мес, со-ны-мен бір-ге қу-а-ныш пен дос-тық-тың қай-нар кө-зі.

Қар

Қар - бұл әр қыс-та ке-ле-тін си-қыр се-кіл-ді. Ал-ғаш-қы қар ас-пан-нан түс-кен-де, бү-кіл ә-лем ақ жа-мы-ла-ды. Біз ақ-қа-ла-лар құ-ра а-ла-мыз, ша-на те-бе а-ла-мыз жә-не сноу-борд те-бе а-ла-мыз. Сон-дай-ақ, қар ме-ре-ке-лер мен жа-ңа жыл-ға қу-а-ныш ә-ке-ле-ді, үй-лер мен кө-ше-лер-ді бе-зен-ді-ре-ді. Бар-лы-ғы ал-ғаш-қы қар-ды а-сы-ға кү-те-ді. Қар - бұл ә-лем-ді ке-ре-мет жә-не таң-ға-жа-йып е-те-тін қыс-тың си-қы-ры.

Білім

Бі-лім - ө-мір-де-гі сәт-ті-лік-тің кіл-ті. Бұл біз-ге үй-ре-ну-ге, ай-на-ла-мыз-да-ғы ә-лем-ді тү-сі-ну-ге жә-не дағ-ды-ла-ры-мыз-ды да-мы-ту-ға кө-мек-те-се-ді. Мек-теп-те біз а-қыл-ды жә-не бо-ла-шақ-қа да-йын бо-лу ү-шін ма-те-ма-ти-ка, ә-де-би-ет жә-не ғы-лым си-яқ-ты пән-дер-ді о-қи-мыз. Бі-лім біз-ге о-қу, жа-зу жә-не бас-қа-лар-мен қа-рым-қа-ты-нас жа-сау си-яқ-ты ма-ңыз-ды дағ-ды-лар-ды үй-ре-те-ді. Бі-рақ бі-лім тек мек-теп-те ға-на е-мес е-ке-нін ес-те ұс-та-ған жөн. Біз бар-лық жер-де, ө-мір-де жә-не бас-қа а-дам-дар-дан үй-ре-не а-ла-мыз.

Адамзат

А-дам-зат - бұл Жер пла-не-та-сын-да-ғы бар-лық а-дам-дар. Біз те-рі-нің тү-сі, ті-лі мен мә-де-ни-е-ті жа-ғы-нан е-рек-ше-ле-не-міз, бі-рақ біз-де көп-те-ген ұқ-сас-тық-тар бар. Біз әр-түр-лі ел-дер-де тұ-ра-мыз, бі-рақ бә-рі-міз бір ға-лам-шар-да ө-мір сү-ріп, о-ны бө-лі-се-міз. Біз бір-бі-рі-міз-бен сөй-ле-се а-ла-мыз, са-я-хат-тай а-ла-мыз, бір-бі-рі-міз-ден үй-ре-не а-ла-мыз. А-дам-зат ө-нер, му-зы-ка жә-не ғы-лым си-яқ-ты таң-ға-жа-йып нәр-се-лер-ді жа-сай-ды. А-дам-зат - үл-кен от-ба-сы, біз-дің пла-не-та-мыз-ға қам-қор-лық жа-сау ма-ңыз-ды

Адалдық

А-дал-дық - ма-ңыз-ды қа-си-ет. Бұл де-ге-ні-міз, біз қа-шан-да сү-йік-ті а-дам-да-ры-мыз-дың жа-нын-да бо-ла-мыз, тіп-ті қи-ын сәт-тер-де де. Мы-са-лы, а-дал дос сіз-ді қай-ғы-лы кез-де әр-қа-шан қол-дай-ды жә-не сіз кө-ңіл-ді бол-ған кез-де қу-а-ныш-пен бө-лі-се-ді. От-ба-сын-да а-дал-дық та ма-ңыз-ды. А-та-а-на-ла-ры-мыз бір-бі-рі-не се-не-ді жә-не ба-ла-ла-ры-на қам-қор-лық жа-сай-ды. Біз өз уә-де-ле-рі-міз-ге а-дал бо-лу-ы-мыз ке-рек жә-не бас-қа-лар-ды ал-да-ма-уы-мыз ке-рек. А-дал-дық - бұл біз-дің қа-рым-қа-ты-на-сы-мыз-дың не-гіз-гі бө-лі-гі жә-не біз-ге жа-қын а-дам-дар-мен бе-рік бай-ла-ныс ор-на-ту-ға кө-мек-те-се-ді.

Болашақ

Бо-ла-шақ - біз ү-шін бел-гі-сіз жұм-бақ уа-қыт. Біз бә-рі-міз бо-ла-шақ-қа да-йын-да-лу-ы-мыз ке-рек, үй-ре-ну-і-міз ке-рек, жос-пар құ-ру-ы-мыз ке-рек жә-не ар-ман-да-уы-мыз ке-рек. Бо-ла-шақ-та көп-те-ген мүм-кін-дік-тер мен шы-тыр-ман о-қи-ға-лар бар. Біз дә-рі-гер, мұ-ға-лім, су-рет-ші не-ме-се ин-же-нер бо-ла а-ла-мыз. Біз-дің бо-ла-ша-ғы-мыз ө-зі-міз-ге жә-не бү-гін қа-лай жұ-мыс іс-тей-ті-ні-міз-ге бай-ла-ныс-ты е-ке-нін ес-те ұс-та-ған жөн. Біз өз ар-ман-да-ры-мыз бен мақ-сат-та-ры-мыз-ға сү-йе-не о-ты-рып, өз бо-ла-ша-ғы-мыз-ды жа-сай а-ла-мыз. Бо-ла-шақ - бұл біз-дің бар-лық ті-лек-те-рі-міз-ді жү-зе-ге а-сы-ра-тын уа-қыт.

Таңғы ас

Таң-ғы ас - бұл күн-нің ең ма-ңыз-ды та-ға-мы. Бұл күн-ді э-нер-ги-я-мен жә-не жақ-сы кө-ңіл-күй-мен бас-тау-ға кө-мек-те-се-ді. Таң-ғы ас әр-түр-лі: сіз-ге жар-ма мен сүт, жұ-мырт-қа, ом-лет не-ме-се тост жеу-ге бо-ла-ды. Кей-бі-реу-лер же-міс-тер-ді не-ме-се йо-гурт-ты жақ-сы кө-ре-ді. Таң-ғы ас ма-ңыз-ды, өйт-ке-ні ол біз-ге қа-жет-ті дә-ру-мен-дер мен ми-не-рал-дар бе-ре-ді. Кү-ні бо-йы ө-зі-міз-ді жақ-сы се-зі-ну ү-шін таң-ғы ас і-шу пай-да-лы. Сон-дық-тан әр таң са-йын таң-ғы ас і-шуді ұ-мыт-па-ңыз!

Мұражай

Мұ-ра-жай - уа-қыт-пен са-я-хат-тау-ға жә-не қы-зық-ты о-қи-ға-лар-ды бі-лу-ге ар-нал-ған о-рын. Мұ-ра-жай-лар-да е-жел-гі су-рет-тер, е-жел-гі зат-тар мен кө-не зат-тар си-яқ-ты өт-кен-нің қа-зы-на-ла-ры сақ-тал-ған. Мұ-ра-жай-лар әр түр-лі бо-ла-ды: та-рих, ө-нер, ғы-лым жә-не та-ғы бас-қа-ла-ры. Мұ-ра-жай-лар кө-ңіл-ді жә-не бі-лім-ге то-лы бо-лу-ы мүм-кін, мұн-да сіз ой-ла-нап үй-ре-не-сіз. Мұ-ра-жай-лар бұл қы-зық-ты уа-қыт өт-кі-зу-ге жә-не жа-ңа нәр-се-ні үй-ре-ну-ге ар-нал-ған о-рын-дар.

Жазғы лагерь

Жаз-ғы ла-герь - бұл ба-ла-лар жаз-ғы де-ма-лыс-ты ке-ре-мет өт-кі-зе-тін о-рын. Мұн-да біз жа-ңа дос-тар-мен кез-де-сіп, а-шық а-уа-да кө-ңіл кө-те-ре-міз. Біз жү-зу не-ме-се су-рет са-лу си-яқ-ты жа-ңа дағ-ды-лар-ды үй-ре-не-міз жә-не о-йын ой-най-мыз. Кеш-ке от-тың жа-нын-да кө-ңіл-ді жи-ын-дар ұ-йым-дас-ты-ры-лып, он-да ән-дер ай-ты-лып, қор-қы-ныш-ты әң-гі-ме-лер ай-ты-ла-ды. Жаз-ғы ла-герь - бұл біз ө-мір бо-йы-на ес-те қа-ла-тын ес-те-лік-тер жа-сай-тын жә-не жа-ңа шы-тыр-ман о-қи-ға-лар-ға да-йын бо-ла-тын о-рын.

Ауыл

А-уыл - та-би-ғат пен та-за а-уа ты-ныш-тық-пен тү-йі-се-тін жай-лы о-рын. А-уыл-да үй-лер ә-дет-те жи-дек-тер мен же-міс-тер ө-се-тін жа-сыл же-лек-тер мен бақ-тар-мен қор-шал-ған. Мұн-да та-уық-тар, си-ыр-лар жә-не жыл-қы-лар си-яқ-ты әр-түр-лі жан-уар-лар ө-мір сү-ре-ді. А-уыл тұр-ғын-да-ры кө-бі-не-се өз та-ма-ғын өз-де-рі ө-сі-ріп, сүт, і-рім-шік жә-не бал жа-сай-ды. А-уыл-да-ғы ба-ла-лар да-ла-да жү-гі-ріп, ор-ман-да қа-зы-на із-деп, ө-зен-дер-де жү-зе а-ла-ды. А-уыл-да-ғы ө-мір - бұл бей-біт жә-не қа-ра-па-йым ө-мір, мұн-да бә-рі бір-бі-рін бі-ле-ді жә-не қи-ын сәт-тер-де кө-мек-те-се-ді. А-уыл – та-би-ғат пен ө-мір-дің қа-ра-па-йым-ды-лы-ғы-нан ләз-зат а-ла-тын о-рын.

Ата және әже

А-та мен ә-же – біз-ді кө-ру-ге әр-қа-шан қу-а-ныш-ты жә-не таң-ға-жа-йып о-қи-ға-лар-ды ай-ту-ға да-йын а-дам-дар. А-там ө-зі-нің жас-тық ша-ғы ту-ра-лы жи-і ай-та-ды, ал ә-жем біз-ге дәм-ді құй-мақ пен бас-қа да тәт-ті-лер пі-сі-ріп бе-ре-ді. О-лар біз-ге бас-қа-лар-дан ар-тық қам-қор-лық жа-сай-ды жә-не әр-қа-шан біз-ге ме-йі-рім-ді-лік та-ны-та-ды. Біз а-та мен ә-же-мен бір-ге сер-уен-деп, жи-дек-тер жи-нап, о-йын ой-най-мыз. О-лар біз-ге бас-қа-лар-ға ме-йі-рім-ді жә-не қам-қор бо-лу-ды үй-ре-те-ді. А-та-ә-же-лер - біз ү-шін қым-бат дос-та-ры-мыз жә-не біз-де о-сын-дай ке-ре-мет а-та-ә-же-лер бол-ға-ны-на қу-а-ныш-ты-мыз.

Кітап

Кі-тап – бар-лық ха-лық-тар-дың бай-лы-ғын сақ-тай-тын дү-ни-е-де-гі ең үл-кен қа-зы-на. Кі-тап – біз-ге өт-кен-ді ай-та а-ла-тын, бо-ла-шақ-ты е-лес-те-те а-ла-тын уа-қыт ма-ши-на-сы. Кі-тап ә-де-мі пей-заж-дар мен а-дам-дар-дың бей-мә-лім бет-бей-несі са-лын-ған су-рет-ші-нің аль-бо-мы. Кі-тап са-я-хат-шы-ның күн-де-лі-гі бо-лып та-бы-ла-ды, он-да үл-кен ел-дер мен қа-ла-лар су-рет-те-ле-ді. Кі-тап – жа-зу-шы-ның дәп-те-рі. Он-да ол ой-дан шы-ға-рыл-ған ке-йіп-кер-лер-мен фан-тас-ти-ка-лық әң-гі-ме-лер жа-сай-ды. Кі-тап – ә-лем-ді та-ну тә-сі-лі... Өйт-ке-ні, әр-бір «кі-тап» сө-зі бел-гі-лі бір нәр-се-мен бай-ла-ныс-ты, жү-рек-ке жа-қын жә-не а-дам-ға ө-те ма-ңыз-ды нәр-се-ні ес-ке са-ла-ды.

Дос

Дос – А-рис-то-тель «Дос – е-кі де-не-де ө-мір сү-ре-тін бір жан» де-ген. Әр-бір а-дам-ға на-ғыз дос ке-рек. Дос – қу-ан-ған кез-де бір-ге қу-а-нып, ең-сең түс-кен-де се-ні шын тү-сі-не-тін а-дам. Мен ү-шін дос - бұл ме-нің ең жа-қын ой-ла-рым-ды се-ніп тап-сы-ра а-ла-тын а-дам. Кей-де дос-тар от-ба-сы-нан да жа-қы-ны-рақ бо-ла-ды. Бұл жа-ман е-мес. Дос-тық де-ген ке-ре-мет се-зім. Ал біз дос-тық-ты ба-ға-лап, қор-ғау-ды үй-ре-ну-і-міз ке-рек. Сон-да ға-на от пен су-дан ө-те-тін на-ғыз дос-тар пай-да бо-ла-ды. Дос-тық тек а-дам-дар-мен ға-на шек-тел-мей-ді. Мы-сық-тар-мен дос бо-ла бі-лу-де бір ға-жа-йып. Жан-уар-лар-мен дос бо-ла а-ла-тын а-дам-дар дос-тық-қа а-дал ке-ле-ді.

Жақсы адам

Жақ-сы адам – ме-нің тү-сі-ні-гім-де «жақ-сы а-дам» де-ге-ні-міз – жо-ға-ры а-дам-гер-ші-лік қа-си-ет-тер-ге, шы-на-йы-лық-қа өз-ө-зін тәр-би-е-лей біл-ген адам. Мы-са-лы, ме-нің ө-мі-рім-де жа-ман а-дам-дар-дан гө-рі жақ-сы а-дам-дар көп. Ме-нің та-ма-ша а-та-а-нам, тәр-би-е-ші-ле-рім, ұс-таз-да-рым мен ү-шін ө-те жақ-сы а-дам-дар. Жақ-сы а-дам бо-лу де-ге-ні-міз – ө-зі-міз-дің ең жақ-сы нұс-қа-мыз бо-лу-ға ға-на е-мес, со-ны-мен қа-тар тәр-тіп-ке, та-за-лық-қа құн-ды-лық-тар-ға сәй-кес ө-мір сү-ру. Жақ-сы а-дам – ә-деп-ті жә-не а-дал бо-лу-ы ке-рек. Ол а-дал-дық қа-ғи-дат-та-рын ұс-та-нып, уә-де-сін бұл-жыт-пай о-рын-да-уы ке-рек. Ол өз і-сі-не, сө-зі-не жа-уап бе-ріп, қа-те-лі-гі-не жа-уап бе-ре а-лу-ы ти-іс. Жал-пы, жақ-сы а-дам бо-лу де-ге-ні-міз – ме-йі-рім-ді, шын-шыл, жа-уап-кер-ші-лік, сый-лас-тық, ө-зін-ө-зі же-тіл-ді-ру-ге ұм-ты-лу. Әр а-дам ө-зі-нен бас-тап, жақ-сы а-дам бо-лып, ә-лем-ді жақ-сы жақ-қа өз-гер-ту-ге кө-мек-те-се а-ла-ды.

Мейірімділік

Ме-йі-рім-ді-лік де-ген не? Ме-йі-рім-ді-лік - бұл а-дам-ның жақ-сы-лық жа-сау-ға, бас-қа а-дам-дар-ға кө-мек-те-су-ге де-ген ұм-ты-лы-сы. Ме-йі-рім-ді-лік бол-ма-са, біз-дің ә-лем-де ө-мір сү-ру мүм-кін е-мес е-ді. Е-гер а-дам ө-зін ме-йі-рім-ді деп са-на-са, ол әр-қа-шан бас-қа а-дам-дар-ға кө-мек-те-су-ге, қол ұ-шын бе-ру-ге ты-ры-са-ды. О-ның кө-ме-гі-не мұқ-таж а-дам-ға ол еш-қа-шан бей-жай қа-ра-май-ды. «Ә-лем-ді ме-йі-рім-ді-лік сақ-тай-ды» де-ген сөз бе-кер ай-тыл-ма-ған ғой. Бұл ұр-пақ-тан-ұр-пақ-қа жал-ға-сып ке-ле жат-қан ха-лық да-на-лы-ғы. О-ның мә-ні мы-на-да: е-гер сіз әр-қа-шан бас-қа а-дам-дар-ға кө-мек-те-су-ге, бас-қа а-дам-дар-ды тың-дау-ға жә-не се-зі-ну-ге ты-рыс-са-ңыз, он-да сіз ра-сын-да ме-йі-рім-ді а-дам-сыз.

Бақыт

Ба-қыт – ә-лем-де-гі ең ә-де-мі се-зім! Ба-қыт – ө-мір бо-йы се-ні-мен бір-ге жү-ре-тін нәр-се! Әр а-дам ү-шін ба-қыт әр түр-лі ма-ғы-на-ны біл-ді-ру-і мүм-кін. Мы-са-лы, жа-қын-да-ры мен ту-ыс-та-ры-на де-ген сү-йіс-пен-ші-лік. Ба-қыт – әр-кім-де әр-түр-лі. Же-ке мен ү-шін ба-қыт – от-ба-сым мен дос-та-рым-ның қа-лай ба-қыт-ты е-ке-нін кө-ру, мек-теп-те жақ-сы ба-ға а-лып, сол ар-қы-лы а-та-а-нам-ды қу-ан-ту, дос-та-рым-ды кө-ріп, о-лар-мен бір-ге сер-уен-деу, фут-бол ой-нау. Мә-де-ни-ет ү-йін-де жи-і түр-лі қо-йы-лым-дар-ға қа-ты-са-мын. Мен а-дам-дар-ға жақ-сы-лық жа-сау-ды, о-лар-дың кө-ңі-лі-нен шы-ғу-ды ұ-на-та-мын. Ал о-лар-дың мо-йын-дау-ла-ры, қо-ше-мет-те-рі, күл-кі-ле-рі ме-ні де қу-ан-та-ды. Мен еш кү-мән-сіз ай-та а-ла-мын, мен ба-қыт-ты а-дам-мын!

Интернет

Ин-тер-нет – дү-ни-е жү-зін-де-гі көп-те-ген ком-пью-тер-лер-ді бі-рік-ті-ре-тін жә-не ақ-па-рат-тық ре-сурс-тар-ға қол жет-кі-зу-ге мүм-кін-дік бе-ре-тін ға-лам-дық же-лі. Ин-тер-нет – жұм-бақ жә-не кең ә-лем! Ин-тер-нет - кең кө-лем-де дер-лік ақ-па-рат-тық ре-сурс-тар-ды, пай-да-лы ақ-па-рат-ты, қы-зық-ты бей-не-ро-лик-тер-ді, о-йын-са-уық-ты, а-дам-дар-мен сөй-ле-су мүм-кін-ді-гін, қа-шық-тан қол жет-кі-зу қыз-мет-те-рін, файл-дар-ды та-сы-мал-дау-ды, э-лек-трон-дық пош-та-ны ұ-сы-на-ды. Ин-тер-нет-тің а-дам-дар-ға пай-да-сы о-ра-сан зор. Е-гер а-дам-дар же-лі-ге тә-уел-ді бо-лып қал-са бұл ә-ри-не қа-уіп-ті. Сол ү-шін же-лі-ні өз уа-қы-ты-мен қол-да-ну қа-жет.

Ұстаз

Ұс-таз – ма-ман-ды-ғы қай уа-қыт-та да қо-ғам-да-ғы ең ма-ңыз-ды ма-ман-дық-тар-дың бі-рі, өйт-ке-ні біз-дің бо-ла-ша-ғы-мыз о-ның күш-жі-ге-рі-не бай-ла-ныс-ты. Уа-қы-ты-ның көп бө-лі-гін ба-ла-лар-ды тәр-би-е-леу мен о-қы-ту-ға кә-сі-би түр-де ар-най-тын жал-ғыз а-дам о-сы. Ұс-таз е-се-ю-ге кө-мек-те-се-ді, сый-лас-тық-қа, жа-қы-нын сү-ю-ге, мәң-гі-лік құн-ды-лық-тар-ға үй-ре-те-ді, шә-кірт-те-рі-нің жан дү-ни-е-сі-не а-дам-гер-ші-лік ұ-ғым-дар-ды са-ла-ды. Мұ-ға-лім-нің да-рын-ды-лы-ғы – бі-лім-ді бас-қа бі-реу-ге бе-ре бі-лу-ін-де жә-не қи-ын іс-тер-ді же-ңіл-де-те бі-лу-ін-де.

Табиғат

Та-би-ғат – а-дам-ның тір-ші-лі-гі-не қа-жет-ті-нің бә-рін бе-ре-ді. Бі-рақ, кө-бі-не біз бұл сый-лық-тар-ды ба-ға-ла-май-мыз, еш ой-лан-бас-тан а-ғаш-тар-да-ғы гүл-дер мен бұ-тақ-тар-ды сын-ды-ра-мыз. Тіп-ті қо-қыс тас-тай-мыз. Бұл мүл-де дұ-рыс е-мес. Та-би-ғат рен-жи-ді. Біз-ге бұл ұ-сақ-тү-йек си-яқ-ты кө-рі-ну-і мүм-кін. Та-би-ғат біз-ді әр-түр-лі жыл мез-гіл-де-рі-мен қу-ан-та-ды. Та-би-ғат-тың сұ-лу-лы-ғы біз-дің жан-дү-ни-е-міз-ді қы-зық-ты-рып, қу-а-ныш-қа бө-лей-ді. Ал біз ә-лі де та-би-ғат-ты дұ-рыс біл-мей-міз. Те-ңіз-дер-де, мұ-хит-тар-да, ор-ман-дар-да қан-ша-ма құ-пи-я-лар жа-сы-рыл-ған. Та-би-ғат ту-ын-ды-ла-ры-ның сұ-лу-лы-ғы-нан ләз-зат а-лу ү-шін а-лыс са-пар-ға шы-ғу-дың қа-же-ті жоқ. Ол ү-шін ең жа-қын ор-ман-ға не-ме-се са-я-бақ-қа қыс-қа сер-уен-деу жет-кі-лік-ті.

Дәрігер

Дә-рі-гер – бел-гі-лі бір ау-ру-лар-дың ал-дын а-лу жә-не ем-деу-мен ай-на-лы-са-тын ма-ман. Дә-рі-гер а-дам-дар-дың ден-сау-лы-ғы-на жә-не тіп-ті ө-мі-рі-не ә-сер е-те-тін ең ма-ңыз-ды ше-шім-дер-ді қа-был-да-уы ке-рек. Дә-рі-гер ма-ман-ды-ғы ең кө-не ма-ман-дық-тар-дың бі-рі – ол ер-те за-ман-нан, та-рих-қа де-йін-гі дә-уір-ден бе-рі бар. Қа-ра-ба-йыр дә-уір-де көп-те-ген ө-сім-дік-тер-дің қа-си-ет-те-рін бі-ле-тін жә-не о-лар-дың ем-дік кү-шін қа-лай пай-да-ла-ну ке-рек-ті-гін бі-ле-тін ал-ғаш-қы ем-ші-лер пай-да бол-ды. О-лар-дың ме-ди-ци-на-лық қыз-ме-ті-нің нә-ти-же-сін-де уа-қыт ө-те ке-ле жет-кі-лік-ті тә-жі-ри-бе жи-нақ-тал-ды, бұл ме-ди-ци-на-ның ө-зі-нің ғы-лым ре-тін-де пай-да бо-лу-ы-на сер-пін бер-ді. Ме-ди-ци-на-ның не-гі-зін са-лу-шы е-жел-гі грек-тің ұ-лы дә-рі-ге-рі Гиппократ бол-ды. Ол ау-ру-лар-ды бі-рін-ші рет жік-теп, о-лар-дың пай-да бо-лу се-беп-те-рін зерт-те-ген деп са-на-ла-ды.

Заңгер

Заң-гер – қо-ғам-дық ө-мір-дің бар-лық са-ла-ла-рын-да-ғы заң-дар-ды тү-сін-ді-ру жә-не қол-да-ну жө-нін-де-гі ма-ман. Қай қо-ғам-да бол-ма-сын, бұл ма-ман-дық үл-кен сұ-ра-ныс-қа ие бол-ған жә-не бо-лып қа-ла бе-ре-ді. Ке-зін-де е-жел-гі грек-тің ұ-лы ой-шы-лы Сок-рат: «Ма-ман-дық-тар-дың бә-рі а-дам-нан, ал ү-ше-уі ға-на Құдай-дан – дә-рі-гер, мұ-ға-лім жә-не заң-гер» де-ген е-кен. Бұл мә-лім-де-ме-де бел-гі-лі бір шын-дық бар, өйт-ке-ні біз-дің ө-мі-рі-міз-де бар-лық заң ма-ман-дық-та-ры ма-ңыз-ды рөл ат-қа-ра-ды. Е-жел-гі за-ман-нан бе-рі заң-гер-лер а-дам-дар-ға өз қыз-ме-тін заң-ға сәй-кес жүр-гі-зу-ге кө-мек-те-се-ді. Бі-рақ о-лар-дың ең ма-ңыз-ды мін-де-ті – а-дам-ның та-би-ғи құ-қық-тары мен бос-тан-дық-та-рын қор-ғау.

Зергер

Зер-гер — зер-гер-лік бұ-йым-дар-ды жа-сап, жөн-дей-тін шебер. Зер-гер ма-ман-ды-ғы е-жел-гі Мы-сыр-да пай-да бол-ған деп е-сеп-те-ле-ді. Зер-гер-дің не-гіз-гі мін-де-ті — зер-гер-лік бұ-йым-дар жа-сау. Кей-бір ше-бер-лер бұ-йым-дар-ды жөн-деу-мен не-ме-се бі-ле-зік-тер-дің, са-қи-на-лар-дың жә-не шын-жыр-лар-дың өл-ше-мін рет-теу-мен қо-сым-ша ай-на-лы-са-ды. Ма-ман-дық шы-ғар-ма-шы-лық, бі-рақ со-ны-мен бір-ге тех-ни-ка-лық ой-лау қа-бі-ле-ті бар а-дам-дар ү-шін қо-лай-лы. Ма-те-ма-ти-ка, хи-ми-я, ге-о-мет-ри-я жә-не фи-зи-ка-ны бі-лу жұ-мыс-та пай-да-лы бо-ла-ды. Со-ны-мен қа-тар, ше-бер ө-нім-нің эс-те-ти-ка-сын се-зі-ну-і ке-рек. Да-мы-ған көр-кем-дік тал-ғам көз-ді қу-ан-та-тын де-ко-ра-ци-я жа-сау-ға кө-мек-те-се-ді

Режиссер

Ре-жис-сер — фильм, те-атр қо-йы-лы-мы, те-ле-шоу, цирк қо-йы-лы-мы не-ме-се жар-на-ма-лық ро-лик жа-сау-да-ғы бас-ты тұл-ға-лар-дың бі-рі. Көп-те-ген а-дам-дар-ды бас-қа-ра-ды. Рөл-дер-ді бө-ле-ді жә-не ак-тер-лер-ді бе-кі-те-ді, сце-на-рий-лер-ді тү-зе-те-ді, тү-сі-рі-лім-ге ар-нал-ған кадр-лар-ды бо-й-ды, кос-тюм-дер, де-ко-ра-ци-я-лар, ар-на-йы эф-фек-ті-лер жа-сау-ға қа-ты-са-ды, ү-не-мі түр-лі жат-ты-ғу-лар жүр-гі-зе-ді. Тү-сі-рі-лім-нен кей-ін де ре-жис-сер жо-ба-мен (фильм, спек-такль не-ме-се бей-не-ба-ян) жұ-мы-сын жал-ғас-ты-ра-ды - ол мон-таж-ға қа-ты-са-ды, өйт-ке-ні сіз кө-рер-мен-ге и-де-я-ны жет-кі-зу-і-ңіз ке-рек.

Суретші

Су-рет-ші-лер - бұл өз жұ-мы-сын хоб-би ре-тін-де ға-на е-мес жә-не кә-сіп ре-тін-де қа-был-дай-тын а-дам-дар. Со-ны-мен қа-тар, су-рет-ші бей-не-леу ө-не-рі-нің та-ри-хын зерт-тей-ді, бей-не-леу ө-не-рі-нің түр-ле-рін тү-сі-не-ді жә-не о-лар-ға ба-ға бе-ре-ді, ө-нер-ді тек тә-жі-ри-бе жү-зін-де ға-на е-мес, те-о-ри-я-лық тұр-ғы-дан да үй-ре-те-ді. Сіз кез кел-ген жас-та су-рет-ші ре-тін-де ман-сап-ты бас-тай а-ла-сыз. Көп-те-ген ба-ла-лар ө-нер мек-теп-те-рі мен сту-ди-я-ла-ры-на ба-ра-ды, со-дан ке-йін же-ті-ліп, ма-ман-дан-ды-рыл-ған о-қу о-рын-да-ры мен курс-тар-ға тү-сіп су-рет-ші ма-ман-ды-ғын а-ла-ды.

Ұшқыш

Ұш-қыш – жо-ға-ры жа-уап-кер-ші-лік, күй-зе-ліс-ке тө-зім-ді-лік, техно-ло-ги-я са-ла-сын-да-ғы те-рең бі-лім – мұ-ның бә-рі ұ-шақ жүр-гі-зу-ші-сі-не тән. Кез кел-ген а-дам ұ-шақ-ты бас-қа-ра ал-май-ды. Ұш-қыш ма-ман-ды-ғы қа-уіп-ті ма-ман-дық. Сон-дық-тан-да ұш-қыш-тар-ға ар-нал-ған фильм-дер көп тү-сі-рі-ле-ді. Ұш-қыш ма-ман-ды-ғы-ның не-гіз-гі кем-ші-лі-гі кей ау-ру-лар-дың да-му-ы бо-лып та-бы-ла-ды: пси-хи-ка-лық бұ-зы-лу-лар, ес-ту қа-бі-ле-ті-нің жо-ға-лу-ы. А-ви-а-ци-я-ға кез кел-ген жағ-дай-да ұ-шақ-ты кө-те-ріп, қон-ды-ра а-ла-тын ла-йық-ты ұш-қыш-тар қа-жет. Бү-гін-гі таң-да бос о-рын-дар көп е-мес. А-ви-а-ци-я ең жақ-сы ұш-қыш-тар-ды а-ла-ды. Ұш-қыш-тар қа-та-рын-да қа-лу ү-шін ү-не-мі бі-лік-ті-лі-гін арт-ты-рып, жат-ты-ғу-дан ө-тіп, шет тіл-де-рін мең-ге-ру ке-рек.

Жаз

Жаз - төрт мезгілдің ішіндегі ең ыстық мезгіл. Күлімдеген күн шуағы барша әлемді қуанышқа бөлейді. Айналаға мән беріп қарасаң, жер жүзі жасыл орамалға оранғандай. Таңның атысынан кештің батысына дейін дамылыссыз қызған тіршілік. Оқушылар жазғы демалысқа шығып, күніге серуендеп, ойын ойнайды. Ал кейбіреулер ауылға ата-әжелеріне кетеді. Жаз айларындағы әрбір күні өте тамаша, дегенмен жыл мезгілдерінің қайсы бірін алсақ та, әр қайсысының орны бөлек, ерекше...

Спорт

Спорттың адам өмірінде алатын орны зор. Спортпен айналысқан адамның денсаулығы мықты болады. Денсаулық адамның ең қымбат дүниесі. Сауатты өмір салтының қарапайым қағидаларын ұстанатын болсақ, денсаулықты нығайтып, өмірді ұзартуға мүмкіндік береді. Сонымен бірге, дұрыс тамақтануды, ұйқының жақсы болуын және таза ауада серуендеуді ұмытпаған жөн. Спорттық ойындардың түрлері көп. Олар: футбол, баскетбол, волейбол, теннис, хоккей, шаңғы тебу, суда жүзу және т.б. Әрбір адам спортпен айналысуы тиіс.

Қасқыр

Қасқыр – өте жыртқыш және ақылды аң. Олар орманда өмір сүреді. Қасқырдың өзге аңдарға ұқсамайтын қасиеттері көп. Ол еркіндікті жақсы көреді. Оны қолға үйрету қиынның қиыны. Қасқырлар сақ келеді. Топ-топ болып үйірлер құрып тіршілік ететін жыртқыштар. Қазақстанда қасқырлар шөлейт жерлерді, далалы және таулы аймақтарды мекендейді. Елімізде қасқырдың төрт түрі бар.

Күз

Жаз а-яқ-та-лып, күз кел-ді. Күз-гі жаң-быр-лар жа-уып, а-уа-ра-йы су-ы-та бас-тай-ды. Күн қыс-қа-рып, түн-нің ұ-зар-ға-ны бай-қа-ла-ды. Су-ық жел-дер ке-ліп, а-ғаш-тар жа-пы-рақ-та-ры-нан а-йы-ры-ла-ды. Жән-дік-тер а-за-йып, құс-тар жы-лы жақ-қа қо-ныс ау-да-ру-ға да-йын-да-ла-ды. Же-міс-тер пі-сіп, о-ны жи-нау нау-қа-ны бас-та-ла-ды. Ай-на-ла са-ры түс-ке бо-я-ла-ды. Күз мез-гі-лі-нің сұ-лу-лы-ғын сөз-бен жет-кі-зу мүм-кін е-мес.

Қыс

Қыс – ең су-ық жыл мез-гі-лі, бо-ран мен а-яз-дың уа-қы-ты. Ай-на-ла әп-пақ қар-мен көм-ке-рі-ліп, та-би-ғат ұй-қы-ға ке-те-тін кез. Бұл жыл-дың ең си-қыр-лы ке-зі. Ай-на-ла-ның бә-рі ап-пақ бол-ған-да, ер-те-гі-де жүр-ген-дей се-зі-не-сің. Қыс мез-гі-лін а-сы-ға кү-ту-дің та-ғы да бір се-бе-бі – Жа-ңа жыл. Бұл мей-рам-ды ең-бек-те-ген ба-ла-дан, ең-кей-ген қарт-қа де-йін кү-те-ті-ні ай-дан а-нық. Ба-ла-лар ап-пақ қар-дан ақ-қа-ла жа-сап, шыр-ша-ны бе-зен-ді-ріп, а-яз а-та мен ақ-ша-қар-ды кү-те-ді. Қыс - ең та-ма-ша мез-гіл.

Көктем

Көк-тем - қыс пен жаз-дың ор-та-сын-да-ғы мез-гіл. Көк-тем-де күн жы-лып, құс-тар қай-тып ке-ле-ді. Күн-дер ұ-за-рып, та-би-ғат гүл-де-не бас-тай-ды. Ас-пан а-шы-лып, күн сәу-ле-сі қар-ды е-рі-те-ді. Ал-ғаш-қы гүл-дер шы-ғып, жан-уар-лар жә-не жән-дік-тер қыс-қы ұй-қы-дан о-я-на-ды. Көк-тем-де жаң-быр нө-сер-леп жа-уып, кем-пір-қо-сақ көп бо-ла-ды. Күн ұ-зар-ған-дық-тан кіш-кен-тай ба-ла-лар ар-ман-сыз да-ла-да ой-най-ды. Көк-тем-нің ке-лу-і та-би-ғат-тың о-я-ну-ы-мен те-ңес-ті-рі-ле-ді.

Ойындар

О-йын-дар - бұл ө-те қы-зық-ты нәр-се! Біз дос-та-ры-мыз-бен жә-не от-ба-сы-мыз-бен әр-түр-лі о-йын-дар ой-най-мыз. Ме-нің сү-йік-ті о-йын-да-рым-ның бі-рі - фут-бол. Мен дос-та-рым-мен бір-ге фут-бол а-ла-ңы-на ба-ра-мын, доп-ты ұ-рып, гол со-ғу-ға ты-ры-са-мын. Бұл ө-те кө-ңіл-ді жә-не бел-сен-ді о-йын тү-рі. Со-ны-мен қа-тар, кей-де біз үс-тел о-йын-да-рын ой-най-мыз, жұм-бақ-тар ше-ше-міз жә-не жа-сы-рын-бақ ой-най-мыз. О-йын-дар біз-ді ко-ман-да-мен жұ-мыс іс-теу-ге, еп-ті-лік-ті да-мы-ту-ға жә-не жа-ңа дос-тар та-бу-ға кө-мек-те-се-ді. Мен о-йын-дар-ды жақ-сы кө-ре-мін, өйт-ке-ні о-лар әр-қа-шан қу-а-ныш пен күл-кі ә-ке-ле-ді!

Жануарлар

Жан-уар-лар - мен ө-те жақ-сы кө-ре-тін та-би-ғат-тың бір бө-лі-гі! Біз-де Рекс е-сім-ді үй и-ті бар. Ол ме-ні кө-ру-ге жә-не ме-ні-мен ой-нау-ға әр-қа-шан қу-а-ныш-ты. Біз са-я-бақ-қа сер-уен-деу-ге бар-ған-да, Рекс се-кі-ріп, ар-тым-нан жү-гі-ре-ді. О-ның қу-а-на үр-ге-ні ме-ні қу-ан-та-ды. Бі-рақ мен жа-ба-йы жан-жан-уар-лар-ды да жақ-сы кө-ре-мін жә-не о-лар-ды та-би-ғат-та жи-і ба-қы-лай-мын. Жан-уар-лар әр-түр-лі жә-не қы-зық-ты, мен о-лар-ды құр-мет-теу-ді жә-не о-лар-ға қам-қор-лық жа-сау-ды үй-ре-ніп жүр-мін, өйт-ке-ні о-лар да біз-дің ә-лем-нің бір бө-лі-гі.

Арыстан

Аң пат-ша-сы – а-рыс-тан. Ол құр-лық-та-ғы жырт-қыш аң-дар-дың ең і-рі-сі бо-лып са-на-ла-ды. А-рыс-тан – ба-тыл-дық пен ай-бат-ты-лық ұш-тас-қан жан-уар. О-лар ұй-қы-ны ө-те қат-ты жақ-сы кө-ре-ді. Бір ай бо-йы су-сыз ө-мір сү-ре а-ла-ды. Қа-лың жа-лы-мен о-ңай та-ны-ла-тын а-рыс-тан-дар - кез кел-ген дұш-пан-мен кү-ре-су-ге қа-бі-лет-ті жырт-қыш-тар

Түйе

Тү-йе – көш-пе-лі қа-зақ хал-қы ү-шін жыл-қы-дан ке-йін-гі тір-ші-лік ү-шін мә-ні зор жан-уар. Ол бас-қа сүт-қо-рек-ті-лер ө-мір сү-ре ал-май-тын жер-лер-де ме-кен е-те-ді. О-ны шөл да-ла-да кө-лік ре-тін-де қол-да-на-ды. Тү-йе е-кі өр-кеш-ті, бір өр-кеш-ті бо-лып бө-лі-не-ді. Бір өр-кеш-ті нар де-ген а-тау-ға ие. Тү-йе сү-ті си-ыр сү-ті-не қа-ра-ған-да әл-де-қай-да пай-да-лы. Бұл жан-уар-лар, ә-дет-те, су-ы жоқ жер-лер-де ө-мір сү-ре-тін-де-рі-не қа-ра-мас-тан, ке-ре-мет жү-зе-ді.

Кітаптар

Кі-тап-тар - на-ғыз қа-зы-на! Кі-тап-ты о-қы-ған-да мен мүл-дем жа-ңа ә-лем-ге е-не-мін. Кі-тап-тар ар-қы-лы әр түр-лі дә-уір-лер мен жер-лер-де ө-мір сү-ре-тін ке-йіп-кер-лер-ді кез-дес-ті-ру-ге жә-не о-лар-мен бір-ге қы-зық-ты о-қи-ға-лар-ға ба-ру-ға бо-ла-ды. Кі-тап о-қу ме-нің ой-ө-рі-сім-ді ке-ңей-тіп, қи-я-лым-ды да-мы-та-ды. Ме-нің сү-йік-ті кі-тап-та-рым ме-нің дос-та-ры-ма ай-нал-ды жә-не мен әр-қа-шан кі-тап о-қы-ған-да жа-ңа шы-тыр-ман о-қи-ға-лар-ды кү-те-мін. Кі-тап-тар - бі-лім мен қи-ял-дың қа-зы-на-сы!

Жылқы

Қазақ халқының ерекше қадір тұта-тын жан-уа-ры-ның бірі де біре-ге-йі – жыл-қы. Ең ал-ғаш қол-ға үй-рет-кен де қа-зақ-тар. Жыл-қы-ның бас-ты қа-си-е-ті – ту-ған же-рі мен жүр-ген же-рін еш-қа-шан ұ-мыт-пай-ды. О-лар шөл-деп тұр-са да лай су-ды іш-пей-ді. Жыл-қы-ның ор-та-ша ө-мір сү-ру ұ-зақ-ты-ғы ша-ма-мен 25-30 жыл. Кей кез-де, кей-бір жан-уар-лар жа-сы 40-тан а-са-ды. Жыл-қы е-ті-нен өн-ді-рі-ле-тін ө-нім-дер: жал, жа-я, қар-та жә-не шұ-жық. Қа-зақ ү-шін жыл-қы тек-ті-лік-тің бір-ден бір ны-ша-ны са-на-ла-ды.

Мектеп

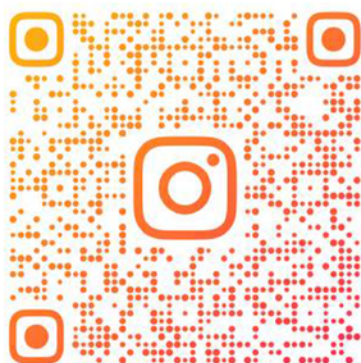
Мек-теп – бі-лім ор-да-сы. О-сын-да бі-лім а-лып, жар-қын ке-ле-ше-гі-міз-дің ір-ге-та-сын қа-лай-мыз. Әр а-дам-ның ө-мі-рін-де мек-теп-тің а-лар ор-ны е-рек-ше. А-дам қан-ша жыл ө-мір сүр-се де, қан-дай іс-пен ай-на-лыс-са да, ө-мір-де-гі ең ұ-мы-тыл-мас сәт-тер бо-лып мек-теп-те өт-кіз-ген уа-қыт қа-ла-тын шы-ғар. Мек-теп - бі-лім ай-ды-нын-да-ғы үл-кен ке-ме. О-сы ке-ме-де он бір жыл уа-қыт-ты әр ба-ла өт-кі-зе-ді. Мек-теп та-бал-ды-ры-ғын та-ры-дай бо-лып ат-тап, он бір жыл бо-йы бі-лім а-лып, тау-дай бо-лып шы-ға-мыз.

**Жылдам оқу, Әдемі жазу, Буынға бөліп оқу,
Логикалық есеп, Нейрожаттығу, Оңай есепте
материалдарын алу үшін инстаграмға өтіңіз**

👉 [instagram.com/zymyran.education](https://www.instagram.com/zymyran.education) 👈

Zymyran Education

Авторлық құқықпен қорғалған
материалдарды таратуға немесе сатуға
рұқсат берілмейді